

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—.
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Od stopnje do stopnje.

Tako prodira Japonska v Aziji. Od rusko-japonske vojne l. 1904-05, v kateri je Japonska zmagala, nastopa Japonska kot velesila in voditeljica v zunanji politiki Vzhoda. K temu jo usposablja njen narod, ki je najbolj nadarjen in energičen med vsemi, ki pripadajo rumeni rasi, in pa njena strnjena državna organizacija. In ravno ta organizacija dviga Japonsko nad vse narode na Vzhodu, zlasti nad kitajski narod, ki je številčno več nego štirikrat močnejši nego japonski, pa je brez enotno ustrojene državne organizacije. To je nacionalna nesreča Kitajske, za katero nosi tudi krivdo smotreno nastopajoča Japonska.

Mandžurija.

To je prva stopnja v zmagovitem prodiranju Japonske. Radi Mandžurije in Koreje, katero je Rusija početkom sedanjega stoletja hotela podrediti svojemu območju, je pravzaprav prišlo do rusko-japonske vojne. Po zmagi nad Rusijo je Japonska tok izseljevanja japonskega prebivalstva vedno bolj dirigirala v Korejo, ki si jo je leta 1910 popolnoma pridružila, in v Mandžurijo, katera je zaenkrat ostala še pod nadoblastjo Kitajske. Kmalu pa se je začela ta nadoblast krhati. Med svetovno vojno leta 1915 je morala Kitajska Japonski odstopiti kot interesno sfero (krog) južno Mandžurijo, vzhodno Mongolijo in druge kraje. Lansko leto je južni Mandžuriji sledila severna in sploh cela Mandžurija, katero so Japonci proglasili za samostojno državo (Mandžukuo). Na zunaj je sicer nezavisna država, v resnici pa je v vsem odvisna od Japonske, katera jo smatra za predmet gospodarskega in političnega izkoriščevanja. Kitajci so hoteli to svojo najsevernejšo pokrajino obraniti z vojaško silo, pa niso uspeli. Ni tudi uspela Zveza narodov v Ženevi, ki je dala Kitajcem prav, obsodila pa Japonce. Japonci pa so zapustili Ženevo ter vprizorili ofenzivo proti sosedni provinci.

Džehol.

Japonski vojni minister general Araki je v nekem govoru izjavil: »Pridružitve pokrajine Džehol novi mandžurski državi je vprašanje, ki v sedanjosti prevladuje. Džehol je za Japonsko izredne važnosti, ker gre za vprašanje obstanka naše države.« To je druga stopnja v zmagovitem prodiranju Japonske v Aziji. Ta pokrajina je sosedna

novi mandžurski državi ter leži južno-zapadno od nje. Njena površina znaša 300.000 km², je torej toliko kot japonska država. Prebivalcev pa ima samo 6—7 milijonov, dočim ima Japonska desetkrat več prebivalcev. Prebivalci so po ogromni večini (90%) Kitajci, ostali pa pripadajo mandžurskemu rodu. Japonska si je to zelo slabo obljudeno deželo izbrala za to, da tamkaj naseli preobilo svojega prebivalstva, ki v Japonski ne najde ne prostora ne hrane. Ta pokrajina je bolj gorata dežela. Ni v njej tako bogatih zakladov, kakor v Mandžuriji, kjer so v zadnjem času našli zlato, ki ga Japonci jako potrebujejo. Vendar pa je precej rodovitna, čeprav ne dovolj obdelana. Najboljši pridelek je mak (opij), od katerega je kitajski maršal Čansuljan imel velikanške dobičke. Ti dobički bodo sedaj prišli Japoncem v prid. Ta pokrajina pa je tudi v vojaškem oziru zelo važna, ker tvori zvezo med mandžursko državo in severno Kitajsko. Sedaj ko je Džehol v rokah Japonske, bo ista s tega torišča lahko organizirala svoje prodiranje v Kitajsko.

Tretja stopnja?

Ta bi bila Peking. Ali bo Japonska prodrla do Pekinga? Poletno prebivališče nekdanjih kitajskih cesarjev, Džengte = glavno mesto Džehola, je že v rokah Japonske. Ali bodo Japonci sedaj položili svoje roke tudi na Peking, nekdanjo prestolico kitajskih cesarjev? Kitajci se tega bojijo, ker je vrhovna kitajska vlada že dala izprazniti to mesto. Saj jim je dobro znana japonska osvajalnost ter brezprimerna in brezobzirna energija, s katero vodi-

Grof Arco, ki je leta 1920 ubil bavarškega predsednika Eisnerja, je hotel izvesti napad na Hitlerja.

telji japonskega naroda izvajajo svoje osvajalne načrte. Smeli so ti načrti, kojih kristalizacijska točka je načelo in geslo: Azija Azijcem. Na čelu Azije pa Japonska! To je glavni smisel japonskega prodiranja v notranjost kitajske države, ki se vrši od stopnje do stopnje: zavladati duhovno nad tem narodom, ki je ogromna masa brez prave organizacije, ter se ga poslužiti kot sredstva svoje politike. Japonska je dokazala svojo sposobnost, da da panazijski (vseazijski) motor. Njena uloga kot vodilnega azijskega naroda je priznana. Rusija je preslaba, da bi uspešno branila svoje in evropske interese v Aziji. Evropske velesile in Zedinjene države Severne Amerike pa imajo preobilno dela in skrb s svojimi lastnimi gospodarskimi in političnimi težavami.

Fr. Wernig, Slovenjgradec.

Inflacija. našemu kmetovalcu rešitev?

I.

Zadnji čas so mnogi kmetovalci v svojem gospodarskem obupu iskali in videli edino rešitev v inflaciji, v razvrednotenju denarja. »Če bo dinar padel, se bodo naši kmetijski pridelki za inozemske kupce pocenili in mi bomo lahko izvažali les, živino in druge kmetijske pridelke«, je samozavestno povdaril marsikdo. Zgodilo se je, da je dinar lanske jeseni v resnici nekoliko padel. Ali se je vsled tega gospodarski položaj za našega kmeta kaj izboljšal, ali so kaj poskočile cene kmetijskim pridelkom, cene živini, lesu itd.? Porast cen pri živini je bil viden menda samo osem dni, pri ostalih kmetijskih pridelkih pa se sploh ni poznalo. In danes je cena živini ista, kakor je bila pred padcem dinarja. Zakaj? Zato, ker je inozemstvo deloma silno omejilo, deloma sploh zaprlo meje za uvoz naše živine in nekaterim drugim kmetijskim pridelkom. Čeprav bi mi danes nudili inozemskemu kupcu našo slabšo živino zastonj, bi le-to vsled carinske zapore s strani tujih držav, predvsem Avstrije ne mogli spraviti čez mejo. Ostane nam kot uvozna država za naše kmetijsko blago deloma le Italija, in tudi ta v zadnjem času silno ovira uvoz nekaterih naših pridelkov, predvsem svinj in jaje. Druge države pač ščitijo cene živine in raznih kmetijskih pridelkov svojih kmetovalcev z delno prepovedjo in z omejitvijo uvoza tuje, predvsem naše

živine in našega blaga. Od padca dinarja je imel korist le naš podeželski trgovec in trgovec sploh, ki je — opravičeno ali neopravičeno — takoj naviljene svojemu blagu, ki deloma pride iz inozemstva, čim je dinar padel. Polozaj se je vsled padca dinarja za našega kmetovalca poprej poslabšal, kakor izboljšal, ker se ni dvignila cena živini in ostalemu kmetijskemu blagu, dvignila pa se je večidel cena potrebščinam — katere mora kupovati kmetovalec v trgovini. — Iz vsega tega sledi, da je bila inflacija za našega kmetovalca mogoče koristonosna takoj po preobratu, ko se je kmetijsko blago med posameznimi državami svobodno, oz. prosto izvažalo in uvažalo; danes pa inflacija našemu položaju iz gospodarskega vidika samo škoduje.

II.

Pa bo rekel ta ali oni kmetovalec: »Saj torej nima pomena, da bi naše blago izboljševali, da bi vzrejali boljše, težjo in dobičkanosnejšo živino, ko pa ne moremo zadostno izvažati!« K temu ugovoru bi pripomnil sledeče: 1. Ne gre predvsem zato, da blago in živino slepo izboljšujemo, gre predvsem zato, da pocenimo pridelovanje, da zmanjšamo stroške našega pridelovanja. — Predlanskem ali že preje je bilo n. pr. med kmetovalci ljubljanske okolice veliko ogorčenje, ker se je ceno mleku v Ljubljani znižalo menda od 3 Din na Din 2.50. Pa je neki kmetovalec črno na belem dokazal, da stane našega kmetovalca pridelovanje 1 litra mleka ne 3 Din, ampak Din 4.50. »Kako pa to, da je mleko v nekaterih gospodarsko naprednejših državah (Francija, Danska itd.) tako poceni, v naši valuti menda le Din 2.50 ali 2 Din? Kako shajajo v teh državah kmetovalci?« je začudeno vprašal nekdo. Odgovor je čisto enostaven. V gospodarsko naprednejših državah držijo v hlevih le krave, ki dajejo nad 3000 litrov mleka, dočim pri istih režijskih stroških dajejo naše krave poprečno le 1200 litrov mleka na leto. Stroški za pridelovanje mleka so

torej pri nas neprimerno večji, ker se ne razdelijo na 3000 litrov, ampak na 1200 litrov. — Kakor je glede mleka, tako je tudi glede ravnosti in debeljenja naše živine. Mesto da bi vole za prodajo krmili le dve leti, jih krmimo 4 leta, da dosežejo primerno težo ter tako podvojimo stroške naše reje. Vsled tega tudi slab dohodek pri reji živine!

2. Opustitev vsakega zboljšanja v kmetijstvu ali celo nazadovanje kmetijsko-pridelovalne civilizacije bi le povzročilo, da bi se kmalu vrnila tudi glede naše življenjske stopnje na stopnjo, na kateri se nahaja podeželje v nekaterih južnejših krajih, na Hrvaškem, v Črnigori itd. Tako nazadovanje naše življenjske stopnje, ki bi sledilo nazadovanju kmetijske pridelovalne civilizacije, si menda nikdo ne želi. Se mogoče počutijo srečnejši ljudje z manjšimi zahtevami, z manjšo civilizacijo, toda povratek nazaj iz višje življenjske stopnje na nižjo je zelo težak in marsikomu nemogoč.

3. Potrebno je tudi, da izboljšamo naše kmetijsko pridelovanje in živino na stopnjo, na kateri se nahaja v naprednejših državah Evrope raditega, da bomo v času, ko se meje v gospodarskem pogledu odprejo, lahko tekmovali tudi z inozemskim blagom.

III.

Pa je dejal tudi že ta ali oni: »Kaj bi izboljševali kmetijske pridelke in pocenjevali pridelovanje: saj imata od tega potem korist le meščan in gospod, ki dobivata in kupita potem kmetijske pridelke ceneje!« — K temu bi pripomnil, da je bilo še v vseh urejenih državah tudi za podeželje, za kmeta, tem boljše, čim boljše je bilo meščanu. Čim slabše pa gre meščanu, tem slabše je navadno tudi za podeželje, ker je pač človeška družba prav tesno povezana med seboj in mora biti za vse člane človeške družbe življenje vsaj primerno in znosno, kjer je ta družba prežeta z resnično krščansko ljubeznijo in kulturo.

— — —

V DRUGIH DRŽAVAH.

Atentat na Hitlerja. Komisarski policijski predsednik v Münchenu Himler je dne 20. marca pri sprejemu časnikarjev sporočil, da je bila policija obveščena iz Švice, da nameravajo komunisti izvršiti atentate proti državnemu kancelarju Hitlerju in proti vodilnim osebnostim današnje države. Dalje je izjavil, da bi bilo zjutraj v Münchenu skoro prišlo do atentata. V bližini spomenika Riharda Wagnerja so opazili tri čekiste, od katerih je govoril eden nemški, dva pa ruski ali češki jezik. Bili so v avtomobilu z berlinsko označbo. V bližini spomenika so skrili tri ročne granate in municijo. Priče, ki so slišale razgovor teh treh mož, so čule, da se pripravlja atentat, ko bi se danes Hitlerjev avtomobil peljal skozi Prinzregentenstrasse. Ko je prišla policija, pa so vsi trije moški zbežali. Policija je zaplenila samo ročne granate.

Koncentracijski tabor za komuniste. Policijski predsednik je izjavil, da vidi v vsakem poskusu atentata največjo nevarnost za javno varnost. Če bo oddan prvi strel, bo prišlo v Nemčiji do največjega klanja in pogroma, kakršnega svet še ni videl in ga nobena državna ali policijska oblast ne bode mogla zadržati. Prihodnje dni se bo v okolici Dachaua zgradilo prvo koncentracijsko taborišče za 5000 ljudi, kjer bodo zbirali komuniste, člane Reichsbannerja in marksistične voditelje, kateri ogrožajo varnost države. Socialno-demokratski listi ostanejo na Bavarskem prepovedani do 4. aprila.

Hitler je na razpotju. Dve možnosti stojita pred njim: ali s parlamentom, ali brez parlamenta. Ako se odloči za prvo možnost, mora iskati zaveznikov. Številčno razmerje strank v parlamentu je naslednje: narodni socialisti 288 poslancev, socialni demokratje 120, komunisti 81, centrum 71, Hugenberg-Papen 52, bavarska ljudska stranka 20, manjše stranke 16, skupno 648 mandatorov. Ako bodo komunistični mandati razveljavljeni, kar se kot gotovo poroča, bi število poslancev znašalo 567, dvetretjinska večina pa 379. Ker ima Hitler skupno s Hugenbergovimi nemškimi nacionalci le 340 mandatorov, mu še manjka do dvetretjinske večine kakih 40 glasov. Ako pa se Hitler odloči za drugo možnost: vladati brez parlamenta, mora za to dobiti od parlamenta pooblastilni zakon, ki je zanj potreben, zlasti ako gre za stvari, ki so določene po ustavi, dvetretjinska večina. Torej zopet nujnost, da išče zaveznikov. Hitler je v resnici že pogaja s katoliškim centrom, ki ni nedostopen za njegovo povabilo; ne more pa kajpada pristati na kakšen program, ki bi bil naravnost protiven političnim, kulturnim in socialnim načelom stranke, ki temelji na krščanskih idealih.

V Avstriji se je v sredo, 15. marca, vršil nekak boj med parlamentom in vlado. Kakor smo poročali v prejšnji številki, so v avstrijskem parlamentu odstopili vsi predsedniki (predsednik in oba podpredsednika). Vlada stoji na stališču, da parlament nima več pred-

V NAŠI DRŽAVI.

Narodna skupščina. Proračunska debata je bila zelo živahna. — Med govorom dr. Nikiča je prišlo do spopada med njim in poslancem Urekom. Glede na to je podpredsednik parlamenta dr. Kosta Popovič izjavil: »Po stenografskih beležkah sem ugotovil, da je nar. poslanec dr. Nikola Nikič med svojim govorom zaklical narodnemu poslancu Ivanu Ureku: »Molči, ti si za Stenjevca, odkoder si tudi prišel.« Zato ga kaznujem s pismenim opominom. Narodni poslanec Ivan Urek je med sejo fizično napadel poslanca dr. Nikola Nikiča, pri čemer je poleg žalitve svojega poslanskega tovariša izzval nered in preprečil delo na seji. Zaradi tega postopanja hknadno kaznujem narodnega poslanca Ivana Ureka z začasno izključitvijo

z zasedanja narodne skupščine za dobo ene seje ter ga v smislu poslovnika pozivam, da takoj zapusti skupščinsko dvorano.« — V pondeljek predpoldne je skupščina z zaključnim glasovanjem sprejela proračun.

V senatu kraljevine Jugoslavije je skupina senatorjev predložila načrt zakona o pobijanju korupcije v naši državi.

Državno sodišče za zaščito države je 14. marca t. l. objavilo sodbo v procesu proti bivšemu narodnemu poslancu dr. Ivanu Pernarju in tovarišem, obtoženim po zakonu o zaščiti države zaradi širjenja letakov, hujskanja, nasilja proti državnim oblastvom in ogrožanja javnega reda. Sodišče je obsodilo: dr. Ivana Pernarja na leto dni strogega zapor, Gjuro Kemfelja na poldrugo leto strogega zapor, Viktorja Košutiča na 10 mesecev strogega zapor in izgubo državne službe. Vsem obsojencem se vrsteje v kazen preiskovalni zapor. Soobtožena Fabian Plazovič in Paško Kaliterna sta bila oproščena.

sedstva ter zato ne more zborovati. — Drugi podpredsednik, velenemški poslanec dr. Straffner, ki je sicer tudi odložil svoje podpredsedniško mesto, pa je kljub temu sklical sejo parlamenta za sredo ob 3. uri popoldne. Pred začetkom napovedane seje je policija zasedla parlament. Hodniki in predsobe so bile polne kriminalnih uradnikov. Ulica pred parlamentom je bila zasedena s številno policijo. Čeprav je bila seja napovedana šele za 3. uro, je dr. Straffner že ob pol 3. uri z govorniškega odra nagovoril navzoče poslance opozicije; poslanci vladnih strank niso bili navzoči. Po kratkem nagovoru je dr. Straffner sejo zaključil, prihodnje seje pa ni sklical. Vlada smatra to sejo ne kot sejo parlamenta, marveč kot zborovanje po čl. 2 društvenega zakona. Opozicija pa je tudi zadovoljna, ker se niso vršila večja nasilstva.

Rusija zahteva ureditev meje napram Mandžuriji. Novi sovjetski poslanik Ju-

renjev je na sprejemu pri japonskem zunanjem ministru v Tokiu izjavil, da želi Rusija ureditev vseh obmejnih vprašanj napram Mandžuriji. Predlagal je zunanjemu ministru Ušidi, naj se takoj skliče mešana komisija, v kateri naj so zastopniki ruske, japonske in nove mandžurske države. Ta komisija bo morala ugotoviti mejo med Rusijo in Mandžurijo ter tudi izdati pravilnik, ki naj odstrani spopade med temi tremi državami.

Razorožitvena konferenca hira ter umira. Da bi jo rešil prezgodnje smrti, je angleški ministrski predsednik vložil poseben razorožitveni načrt ter ga v Ženevi branil v velikem govoru. Načrt je takšen, da z njim nista zadovoljni ne Francija ne Nemčija. Iz Ženeve se je Macdonald odpeljal v Rim na razgovor z Mussolinijem, da ga odvrne od revizionistične politike ter ga pridobi za politiko miru in mednarodnega sporazuma.

Novi kardinali. Na seji konzistorija je sv. Oče imenoval 6 novih kardinalov. So pa naslednji: 1. Angelo Dolci, rojen 12. VII. 1867 v Orvietu, apostolski nuncij v Rumuniji. 2. Peter Biondi, rojen 4. IX. 1872 v Rimu, apostolski delegat v Washingtonu v Zedinjenih državah. 3. Manrillio Fossati, rojen 1. 1876, nadškof v Turinu. 4. Ivan Ville-neuve, rojen v Kanadi v Severni Ameriki leta 1883, nadškof v Quebecu. 5. Elija Dalla Costa, rojen leta 1872, nadškof v Firenzi. 6. Teodor Innitzer, rojen leta 1875, nadškof na Dunaju. Sv. Oče je tudi napovedal, da je imenoval dva kardinala »in pectore (v prsih)«, to se pravi, da njihovi imeni še ne objavi. Storil pa bo to v primernem času.

Vračajo se v katoliško Cerkev. V Avstriji so socialnodemokratski voditelji zagrizeni nasprotniki vere in Cerkve. V borbi proti Cerkvi jim je dobrodošlo vsako sredstvo. Borba proti Cerkvi jim služi kot politično sredstvo. Ker s svojo razredno borbo ne uspevajo tako, kakor bi želeli, pa podpihujejo delavce in druge svoje pristaše za boj proti katolicizmu. To je izrabljanje, in sicer brezvestno izrabljanje vere v politične svrhe. To, kar po krivici očitajo kršč. socialcem, da izrabljajo vero za politične namene, to delajo sami. V živem spominu nam je še, kako so se borili socialni demokratje proti največjemu povojnemu avstrijskemu državniku duhovniku dr. Seiplu. Ker jim je v borbi proti temu odličnemu možu odpovedalo vsako orožje iz njihove politične orožarne, pa so posegli na versko področje ter začeli strastno gonjo zoper Cerkev in za izstop iz nje. Na stotine in tisoče ljudi se je dalo preslepiti in ogo-ljufati za najdražjo svetinjo ter so odpadli od Cerkve. Ni pa jim mirovala vest in zdaj se v velikem številu vračajo v katoliško Cerkev. Veliko pripomaga k temu novi dunajski nadškof dr. Innitzer, bivši minister za socialno

politiko, ki je socialno čuteč mož ter med ljudstvom jako priljubljen.

Kako spraviti ljudi v cerkev? Na Nemškem je protestantovsko društvo, ki se imenuje »Nemški kristjani«. Ti ljudje opažajo žalostno dejstvo, da so se protestanti odvrnili od vere in verskega življenja, da ne hodijo v cerkev, ne molijo ter vobče ne izvršujejo svojih krščanskih dolžnosti. Ta doznava se je omenjenega društva jako neprijetno dojmla. Člani si belijo glave, kako odpraviti to versko mrtvilo ter iz verskih mlačnežev napraviti dejavne kristjane. Po dolgem razmišljanju so sklenili obrniti se na narodno-socialistično vladno, naj izda zasilno naredbo o obiskovanju službe božje. Ako izda je hitlerjevska vlada druge zasilne naredbe, zakaj ne bi izdala navedene naredbe, ki jo zahtevajo razmere? Predlog »Nemških kristjanov« je ta: Izda naj se cerkveni pas, ki naj omogoči kontrolo o obiskovanju božje službe. Člane protestantovske cerkve naj zaželjena vladina naredba prisili, da gre do vsaj dvakrat na mesec — torej niti ne vsako nedeljo — k službi božji. Kdor se te službe božje v resnici udeleži, dobi v svojem cerkvenem pasu o tem potrdilo. Časniki dozda še niso poročali, ali sta Hindenburg in Hitler pristala na izdajo takšne zasilne naredbe. Vsekako bi bila koristnejša nego vse druge, ki jih je Hitler izdal.

Cerkve zidajo v Parizu. Na pobudo pariškega nadškofa kardinala Verierja se bo v Parizu in okolici zgradilo veliko število prepotrebnih cerkva. Na programu je za sedaj 80 cerkva. V letih 1931-32 je kardinal moral iti zdaj na to, zdaj na drugo stran Pariza, da blagoslovi temeljni kamen kakšne nove cerkve. V kratki dobi je blagoslovil temeljne kamne 42 cerkvam. Sedaj se te cerkve dogotavljajo in kardinal jih posvečuje. Ko je bila posvečena prva takšna cerkev, je bilo v cerkvi vse polno ljudi. Ljudstvo je bilo ganjeno ob lepih in pristranskih kardinalovih besedah. Kako potrebne so te cerkve, je dokazovalo žalostno dejstvo, da je bilo med navzočimi dosti takih, ki se niso znali niti prekrizati, kamo-li moliti.

Za pomladansko zdravljenje uporabljajte

Planinka čaj

Bahovec, ki čisti in osvežuje kri in tako obnavlja celi organizem.

Zavitek Din 20.— v apotekah in drogerijah.

Tudi na Poljskem se pridno zidajo nove cerkve. V sami Varšavi je bilo tekom zadnjih 10 let zgrajenih 21 cerkva.

Zakon zoper bogokletje. Nizozemski parlament je sprejel zakon, ki določa težke kazni za bogokletstvo. Po tem zakonu, ki je že stopil v veljavo, se kaznuje z zaporom najmanj enega leta in z globo najmanj 100 holandskih golderjev tisti, ki z besedo ali podobo žali versko čuvstvo, javno in vidno zapiše besede ali napravi podobe, ki žalijo versko čuvstvo javnost kot bogokletstvo. Ta zakon je nastal iz odpora proti komunistom. Komunistično glasilo »Tribuna« je lani objavilo več člankov bogokletne vsebine o Bogu, veri in cerkvi. Proti temu so protestirali ne samo katoličani, marveč tudi protestanti. Prva posledica tega odpora je bilo uničenje navedenega lista, ker so ga bojkotirale vse knjigarne, biblioteke in čitalnice. Druga posledica pa je bila vložitev zakonskega predloga zoper bogokletje, ki so ga v parlamentu vložili katoliški poslanci. Za ta predlog so glasovale vse stranke, izvzemši kajpada komuniste in socialiste.

Okostje v drevesu.

V okolici mesta Zabreh na severnem Moravskem so razsežni gozdovi. Ko se pretekli teden podrli staro, jako debelo bukev, so videli, da je bilo deblo votlo. Votlina se je vlekla iz 10 m višine, kjer so se začenjale veje, kot ozka cev do tal. Ko so preiskovali votlino, so našli v njej človeško okostje in poleg njega staro puško s sprednjim nabojem, močan nož, posodo za žganje, nekaj cap od obleke in nekaj denarja; v puški je tičal naboj. Oblast je uvedla preiskavo, od katerega človeka bi bilo to okostje. Dognalo se je, da je to okostje nekega divjega lovca, ki je izginil pred 45 leti. Da bi se skrtil pred zasledovalci, ali pa da bi streljal na divjačino, je ta mož splezal na bukev. Ko je bil na bukvi, je zdrknil v duplino, ki je prej ni opazil, in po duplini je zdrknil do tal. Da bi se sam rešil iz dupline, je bilo tem bolj nemogoče, ker si je v tej ozki cevi zlomil desno roko, kakor se je videlo na okostju. Duplina je bila samo tako široka, da je imel v njej prostora. Ni se mogel gibati ne si pomagati. Kričal je na pomoč, pa ga ni nikdo slišal. Tako je v strašnih mukah v tej duplini končal svoje življenje. Čez 45 let je bilo njegovo okostje zagrebano na cerkvenem pokopališču.

Železomašnik. 50 let duhovnik — zlatomašnik, 60 let — biseromašnik, 70 let — železomašnik. Poslednja je izjema, ki se prav redko dogaja. To odliko je Bog podelil prelatu Tomu Zupanu, ki biva na svojem posestvu na Okroglem v župniji Naklo na Gorenjskem. Rojen je bil 21. decembra 1839, dne 14. marca 1863 pa posvečen za duhovnika. Bil je ravnatelj dijaškega semenišča v Ljubljani, profesor, veroučitelj, pisatelj in neumoren delavec na področju narodne obrambe. Ko je stopil v pokoj, se je naselil na Okroglem, kjer si je sezidal prostorno vilo, v kateri je domače svetišče sv. Cirila in Metoda. V tem svetišču je 14. marca praznoval želez-

Takšne zastave sedaj plapolajo po Nemčiji.

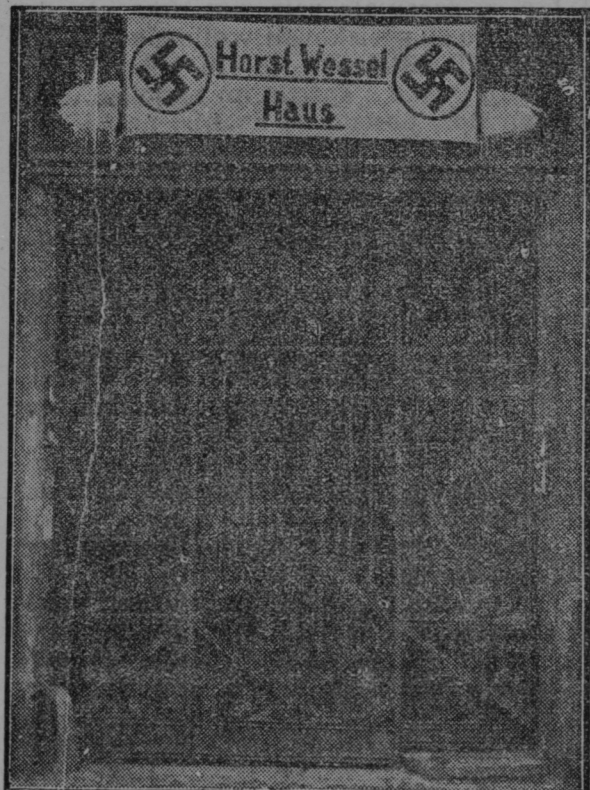
Angleško-francoski razgovori v Parizu. Od leve: Simon, angleški zunanji minister; Pavel Boncour, francoski zunanji minister; Macdonald, angleški ministrski predsednik; Daladier, francoski ministrski predsednik; lord Tyrell, angleški poslanik v Parizu.

no sv. mašo. Navzočim članicam Marijine družbe in članicam Marijinega vrtca je priporočal, naj izpolnijo 4. božjo zapoved, ki zagotavlja dolgo življenje. Njemu je Bog resnično izpolnil svojo obljubo, ker je staršem vedno izkazoval ljubezen in spoštovanje.

Umrli je v Celju 16. marca odvetnik dr. Anton Božič, star 56 let. Rodil se je 12. decembra 1876 v Stročji vasi pri Ljutomeru, v Celje je prišel leta 1901. Ves čas svojega življenja v Celju se je dejavno udeleževal političnega in gospodarskega življenja celjskih Slovencev. Pospeševati gospodarski napredek: to je bil cilj, ki ga je vedno imel pred očmi. Bil je blagega srca in poštenjak od nog do glave, zato je bil splošno priljubljen. Rajni zapušča vdovo in

7 otrok. Pogreb je bil v soboto popoldne. Blagi rajni naj počiva v miru! Žalujemo družini naše sožalje!

Umrli je v petek, 17. marca, v Framu vpokojeni šolski upravitelj g. Miroslav Pučelik. Pokojnega je odlikovalo iskreno in dejavno rodoljubje, ki je za njega v prejšnji državi moral prinašati žrtve ter prestajati trpljenje. Ni pa nikdar klonil, marveč vedno ostal zvest svojim načelom. Bil je prepričan in dejaven katoličan, ki se je vedno trudil, da ostane v najboljšem razmerju s cerkveno oblastjo in katoliško duhovščino. Svoj poklic kot učitelj in vzgojitelj je izvrševal z zgledno vnemo in veliko ljubeznijo do mladine. V hvaležnem spominu je ostalo njegovo delovanje na šoli v Krčevini pri Mariboru, kjer je

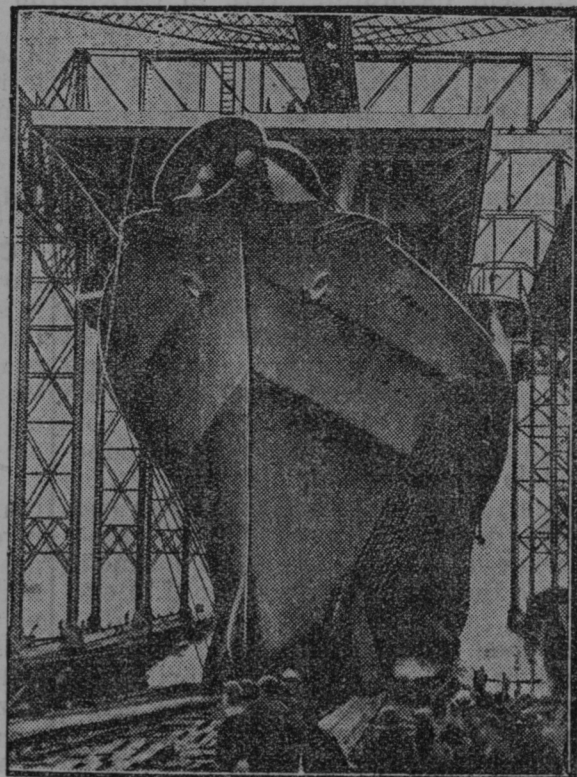

Levo:

Nekdaj Liebknechtova hiša — komunistični dom, sedaj hiša Horsta Wessela, od komunistov umorjenega voditelja narodno-socialističnih napadalnih čet.

Desno:

Ta ladja, ki sprejema letala, je bila nedavno v New-Jorku puščena v morje.

dolgo časa deloval kot učitelj in končno kot šolski upravitelj. Pogreb je bil v Framu v nedeljo popoldne. Plemeniti in rodoljubni mož naj počiva v miru! Žalujočim svojcem naše sožalje!

† **Župnika Čačiča v Črensovcih v Prekmurju** je na njegovi zadnji poti

Blagi duhovnik naj počiva v miru! Žalujoči materi naše iskreno sožalje!

Jetnikom podaljšan dopust. Nad 100 jetnikov mariborske jetnišnice se nahaja na dopustu, ki se je začel početkom zime in ki ga preživljajo na svojih domovih. Koncem meseca marca bi

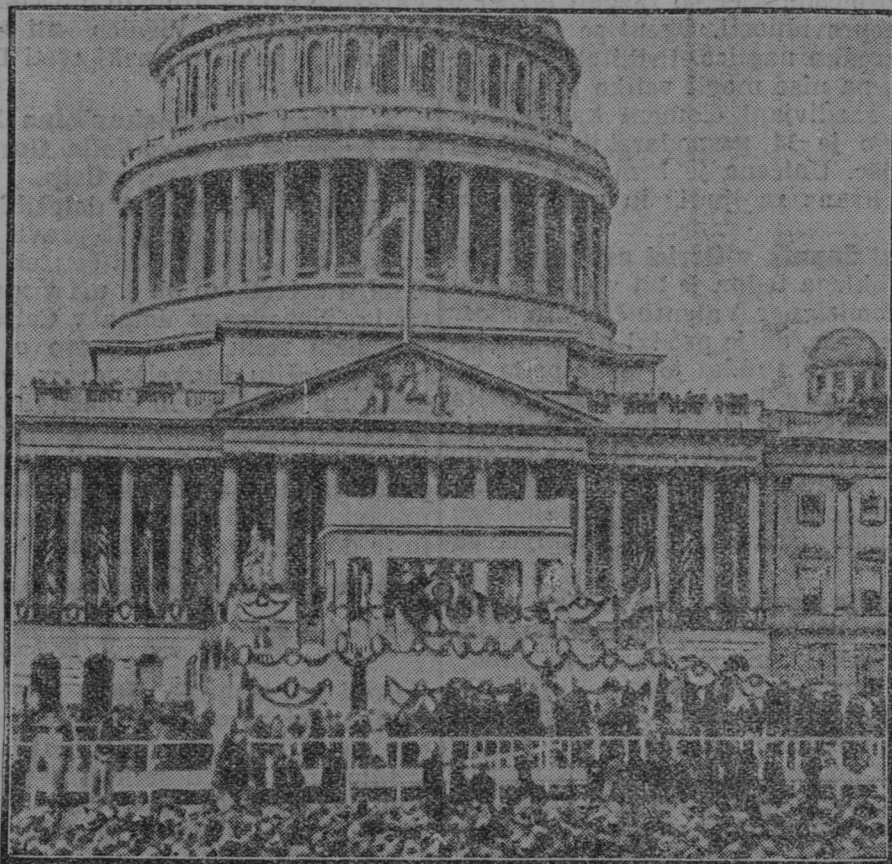
smrtno ponesrečil dne 17. t. m. predpoldne. Vozili so listje iz gozda. Ko se konji potegnili, je hlapec šel zadaj ob vozu. V tem hipu je zadnji del voza zdrknil in se prevrgel na njega. Lestva voza ga je odzadaj vdarila po glavi ter mu najbrž strla tilnik. Bil je takoj mrtev. Pogreb je bil v nedeljo, dne 19. marca, popoldne iz mrtvašnice na frančiškansko pokopališče. Blagemu pokojniku, ki je bil zvest in marljiv v svoji službi, sveti večna luč!

Kradel, kolikor mogel. Pred sodniki v Mariboru je 14. marca stal 24letni mizararski pomočnik Ivan Kraner iz Pesnice. Bil je strah Slovenskih goric. Na vesti ima 24 vlomov in tatvin. Od 5. avgusta do 17. septembra 1932 se je klatil po Slovenskih goricah ter kradel iz hiš, zidanic in kokošjih hlevov. Mali senat ga je obsodil na 5 let strogega zapor.

Zažgal bratu, ženi in sinu. Pred malim kazenskim senatom v Mariboru se je dne 14. marca zagovarjal 63letni mizar Ivan Ketiš z Ivanjskega vrha. Vsi trije požigi so bili izvršeni letos v mesecu februarju, in sicer je zažgal najprej kopico slame bratu Antonu Ketišu na Grabonoškem vrhu, nato stanovaljsko poslopje svoje ločene žene Ljudmili Ketiševi na Kapelskem vrhu, naposled pa viničarijo svojemu sinu Ivanu Ketišu v Okoslavcih. Požigalec je bil obsojen na tri leta strogega zapor.

Uboj krošnjarja. V sredo, 15. marca, je mali senat v Mariboru sodil 23letnega šoferja Valter Pajmana, ki je 18. junija 1932 v Sv. Vidu pri Ptujju z udarcem s kolom po glavi ubil dalmatinskega krošnjarja Marijana Sičenico. Pajman se je izgovarjal s silobranom, sodišče pa je spoznalo, da gre za uboj. Obsodilo je Pajmana na 6 let in 2 meseca robije ter na plačilo mesečno 300 Din vdovi in 400 Din otrokom pokojnega.

Zadavljena starka. Zagoneten zločin se je dogodil v Rušah. Zadavljeno so našli v njenem stanovanju 60letno kočarico Marijo Hafner. Ležala je mrtva

Svečanosti pred kapitolom v Washingtonu ob nastopu vlade novega predsednika Roosevelta.

11. marca spremljala ogromna množica ljudi iz domače in iz sosednjih župnij. Pogreba se je udeležilo 24 duhovnikov, med njimi 3 dežani: g. Jerič iz Dolnje Lendave, g. Slepec iz Murske Sobote, in g. Weixl iz Sv. Križa pri Ljutomeru. Poslovilne besede v cerkvi je govoril g. dekan Jerič, ki je tudi vodil spreved. Sv. mašo je opravil g. kanonik Slepec.

zopet morali nastopiti kazen v jetnišnici. Uprava jetnišnice pa jim je sporočila vest, da je dopust podaljšan še za 1 mesec ter se morajo vrniti koncem aprila. Tako bodo mogli o Veliki noči jesti »žegen« doma.

Smrtno se ponesrečil. Jakob Kores, rojen pri Sv. Roku ob Sotli, hlapec v stolnem župnišču v Mariboru, se je

Najboljše vkvartiranje.

Ko pride v začetku stoletja nadvojvoda Karl v neko vas blizu Trsta vojake nadzirat, vpraša nekega kmeta: »Oče, ste imeli kaj vojakov vkvartiranih?«

»Da, najprej Francoze, potem pa Lahe«, odgovori kmet.

»Kateri so bili bolj-ši?«

»I, kaj, vojak je vojak.«

»Pa katere bi zopet najrajši imeli?« vpraša nadvojvoda dalje.

»Če bi smel kaj želei, želel bi, da bi vsi Francozi popadali v morje, Lah bi pa zunanaj na obrežju stali, ter se jim tako smejali, da bi od smeha popokali. Potem bi bil vseh rešen!«

Pavel Keller:

11. nadaljevanje.

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

»Pred težko izbiro ste. Naravno bi seveda bilo, da se dedič tako velikega, lepega posestva oprime poljedelstva, toda kaj pa je v današnjih časih kmet? Mučenec je, vprežna živina, človek, ki ga izžemajo — če že hočete! Danes vam kmet nič več ne poje za plugom, kakor nam pesmi tako lepo pripovedujejo o tem, danes je ves hripav od truda in hodi okrog s povešeno glavo. Danes mu večerni zvon ne doni nič več domače, ko se vrača s polja; saj vé, da je bil medtem pismonoša v hiši. In kaj mu je bil prinesel? Plačilni nalog, opomine, račune, pretnje z davkarije. Da, tako je! Še nikoli ni bilo za kmeta tako hudo kakor je sedaj. Plače so znatno poskočile, vse potrebščine, ki so mu nujne za delo, so se zelo podražile, davki leže na njem ko mora, vse je dvakrat, trikrat, šestkrat dražje,

kakor pa je bilo pred vojno, cene za pridelke pa so komaj za spoznanje večje ko pred vojno. Kakšen konec naj vse to ima? Kako naj se ujemajo potem računi?«

»Materi je tudi težko,« je rekel Karel.

Gospod graščak je resno prikimal.

»Nam vsem je sedaj težko, velikemu kakor malemu kmetu; vse nas pritiska ista stiska, kaj šele osamelu žensko.«

Svež deklji glas je zadonel zunaj nekje.

»Ema je,« je rekel graščak. Hitro je obrnil besedo drugam. Radost je spreletela njegov pošteni moški obraz. »Ko bi te ne imel, bi se mi že zdavnaj porušila poslednja kapljica veselje.«

Karel se je ne malo vznemiril.

»Dokler človek še sam kaj ima,« je nadaljeval graščak, »rad da ljudem, ki imajo še manj. Tem nosi Ema. Ravno iz vasi zopet prihaja. Dober otrok je in rada stori tako ljubav.«

Tiho se je nasmehnil.

»Toda večkrat jo tudi osleparijo. Znanec iz mesta, ki je bil sam priča, mi je pripovedoval o tem. Predno stopiš v vas, stanuje zakonski par.

na svoji postelji, obleka ji je bila vsa osmojena. Orožništvo preiskuje ta zločin in se trudi, da bi izsledilo zločinca. — Kakor se javlja iz Ruš, ni prvotni vtis o umoru resničen. Raztelesenje pokojne kočarice je dokazalo, da je starka sama zakrivila smrt ter je vsak zločin izključen. Ko je bila blizu štedilnika, jo je, tako se splošno domneva, napadla slabost ter se ji je vnela obleka. Zadobila je hude opekline po telesu, kar je v zvezi z razširjajočim se dimom povzročilo njeno smrt.

Obešenec v rovu. Od Studenic do Makol je več zapuščenih rogov, kjer so svojčas iskali premog. Tak zapuščen rov se nahaja tudi v Legi pri Makolah. Pretekli teden se je nekaj ljudi podalo v notranjost rova. Pri vходу v rov jim udari v nos čuden smrad. Pri prodiranju v rov opazijo sredi rova s podporne trama visečega obešenca. Truplo je bilo v stanju razpadanja, koža pokrita z gobami in plesnobo. Obešenec je bil najbrž tujec, ki je tukaj iskal zavetja ter si v obupu končal življenje.

Požar v tovarni. Nekaj minut pred eno popoldne se je v predilnici Mauthner v Litiji na Kranjskem zgodila nezgoda, ki je pomenjala veliko nevarnost za celo vrsto delavskih življenj. Le takojšnji pomoči se je zahvaliti, da ta nesreča ni zahtevala nobene smrtnih žrtve. V odseku, kjer čistijo bombaž in predivo, so bili naloženi 3 vagoni bombaža. Naenkrat se je bombaž vnel, najbrž je odkod kakšna iskrica padla vanj. Delavec Brezovšek je takoj ovohal čuden smrad, njegov tovariš Vigele pa je vzkliknil: »Že gori!« V nekaj trenutkih je bila zaloga bombaža v plamenih. Delavci so planili v oddelek, da bi rešili vsaj dragocene stroje, toda strupeni plini, ki so se razvijali, so jih vrgli nazaj. Pred oddekom je več moških obležalo nezavestnih. Na pomoč jim je priskočil zdravnik dr. Orel. Z umetnim dihanjem se je posrečilo obuditi nekaj moških, pri šestih pa je bilo brezuspešno: odpeljali so jih v ljubljansko bolnico. Deset delavcev pa je ostalo v do-

mači oskrbi. Požar je uničil vse 3 vgone preje in bombaža, obvarovano pa je poslopje. Škode je okoli pol milijona dinarjev.

Požar je v petek, 17. marca, izbruhnil na Rakitni na Kranjskem ter uničil naselje Boršt. Začelo je goreti pod nekim kozolcem, kjer so zažgali otroci v svoji neprevidnosti. Ogenj se je razširil z izredno naglico. Prihiteli so sicer gasilci, pa niso mogli veliko pomagati, ker je razdivjani element kar besnel. Pogorelo je 11 gospodarskih poslopij in 4 hiše. Uničena je krma za živino, veliko hrane za ljudi in pohištva in obleke.

Stolni župnik v Gorici aretiran. Sredi preteklega tedna je bil v Gorici aretiran monsignor Valentinčič, in sicer pod pretvezo, da je prodal neko starinsko podobo. Prodajal jo je kajpada na račun stolnice, ker je njena last. Očita se mu, da je to storil brez dovoljenja nadzorstvene oblasti, ki nadzirajo umetnine trajne vrednosti. Pravi namen aretacije pa je, da bi slovenskega duhovnika odstranili z župnijskega mesta.

Romanje na Trsat. Na mnoga vprašanja, če bo tudi letos običajno romanje na Trsat, sporoča romarski odbor, da bo letos romanje zopet o Binkoštih, kakor prva leta, toda le, če se priglasijo zadosti udeležencev. Binkoštno soboto bo vozil posebni romarski vlak na Sušak (Trsat) in v nedeljo zopet nazaj. Izkaznice za polovično voznino z vlakom in brezplačno vožnjo z ladjo po morju na otok Krk bodo po 40 Din. Da bo mogoče vse pravočasno urediti, naj se vsakdo, ki se namerava romanja udeležiti, čimprej prijavi na naslednji naslov: Romarski odbor pri »Sv. vojski«, Ljubljana, Dunajska cesta 17.

Objava. Leseni most čez Dravo na Borlu se prične popravljati z dnem 3. aprila t. l. ter bo trajalo popravilo najmanj dva meseca in bo most zaprt za težji promet. Z lahkimi kmečkimi vozili se bo še smelo voziti po navodilih voditelja popravil. Opozarja se na to

vse kmečke voznike iz bližnje okolice, da nemudoma opravijo še pred začetkom popravil vse svoje vožnje preko mosta. Vozniki s težkimi tovari in avtomobilisti se izognejo mostu na ta način, da vozijo po državni cesti na Ormož in tam preko mosta v smeri na Varaždin ali obratno, in oni vozniki, ki hočejo voziti na Višnico ali obratno, naj vozijo po banovinski cesti Barbara — Leskovec — Ptuj.

X. redna glavna skupščina Združenja trgovcev za srece Celje, Gornji Grad in Šmarje pri Jelšah v Celju. Uprava združenja sklicuje po določilih § 372 obrtnega zakona in § 13 pravil X. redno glavno skupščino za četrtek dne 30. t. m., s pričetkom ob 8. uri v mali dvorani Narodnega doma v Celju. Na dnevnem redu so razprave o poslovnem poročilu funkcionarjev, o proračunu za leto 1933 in določitvi prispevkov ter o samostojnih predlogih članov in slučajnostih. Samostojni predlogi poedinih članov morajo biti predloženi upravi vsaj tri dni pred zborovanjem, to je do 26. marca do 18. ure.

Kako je bilo v Džeholu.

Pred leti namreč. Kako je sedaj, ko so Japonci zavzeli to pokrajino ter jo opustošili, si lahko mislimo. Kako pa je bilo pred leti, desetletji in stoletji, o tem nam poroča zgodovina. Sredi 18. stoletja so si tamkaj zgradili kitajski cesarji svojo poletno rezidenco, kakor to omenjamo v uvodnem članku. Ta rezidenca je bila lepša in sijajnejša kakor Versailles (Verzaj) in Fontainebleau (Fontenblo) na Francoskem, Potsdam na Nemškem in Schönbrunn pri Dunaju. Kot v pravljici je bilo vse. Ko je začelo vroče poletje, se je pomikala nepregledna vrsta nosilnic, vozov in jezdecev iz Pekinga proti Džeholu. Tamkaj so bili parki z jezери in otočiči v njih, krasni gradovi in templji, polni umetnin. Tam so čakale igre, zabave, plesi, pa tudi gorje. Tam je bila tajna

Metle delata. Saj ju menda poznate? Ta dvojica je torej sedela pred hišo in pridno delala. Naenkrat pogleda stari metlar po vaški cesti gori in pravi tesnobno:

»Žena, žena, hitro v posteljo, Ema prihaja!« Ne bi si bil mislil, mi je pripovedoval znanec, da more stara ženska tako urno teči. Kakor podlasica je izginila v hišo. — Ko je prišla moja hči bliže in sočutno vprašala čez plot, kako je kaj ženi, je metlar začel tožiti:

»Oh, gospodična, zelo hudo ji je, vsak dan je je manj. Kar geniti se ne more več. Hoditi že dolgo ne more, kaj šele, da bi kaj delala. Privzdigovati jo moram v postelji. Ne bo dolgo, pa bo skopnela.«

In je zajokal. Ema je tolažila ubogega moža, kolikor je mogla. Nato pa je šla s svojo kočarico v hišo. Žena je napol mrtva ležala v postelji in s tihim, žalostnim glasom jadikovala. Ema je porazložila iz kočarice na mizo: zdravila za vtiranje, maže, čaj, obveze. Bolnica je s kislim obrazom gledala vse te reči. Šele ko je prišel na dan kos slanina, nato maslo, mast, je-

terna klobasa, se ji je razsvetlil obraz in začela je hvaliti svojega dobrega angela. Kako pa se je prestrašila, ko se ji je Ema ponudila, da ji postelje posteljo. Stara kljuka je vendar ležala v postelji napravljena, v nogavicah in v čevljih zakopana pod odejo.

»Ne, ne,« se je boječe branila, »le nikari, gospodična, umorilo bi me. Ob petkih si nikoli ne dam prestlati. Ob petkih delam pokoro!« In ni pustila do sebe. Znanec je naskrivaj opazoval vse to skozi majhno okence. Ko je bila Ema odšla, je ostal še skrit za hišo. Tedaj je videl, kako se je pritihotapil metlar k oknu in rekel:

»Vstani, žena, ona iz graščine je odšla.«

Nenadoma pa ga je pograbila velika jeza.

»Glej, pa ti sedi pri mizi in žre jeterno klobaso! In meni bo pustila samo čaj in maže! Le počakaj! —« Odvihral je od okna, prišel nazaj z novo metlo, nato pa je bilo slišati v hiši trdo pometanje. — Da, dragi Karel, tudi dobrodelnost ima čudne in smešne strani.«

Zopet je zadonel zunaj Emin glas.

»Pridi, Ema, obisk imamo.«

Pemeten kupec.

Mož pravi kupcu, pri katerem je kupil nekaj blaga: »Vi pa vendar preveč zahtevate za to blago; meni bi vendar smeli bolj poceni dati kakor komu drugemu, ker sem že star hišni prijatelj.«

Kupec mu odgovori: »Ravno zaradi tega vam ne smem bolj poceni dati. Mi moramo pri svojih prijateljih dobička iskati, ker naši nasprotniki in neprijatelji ne kupujejo pri nas; rajši gredo drugam.«

Pametni častnik.

Sedemletnega princa so vsi, ki so ga poznali, zaradi čeznaravne razuma občudova-

sobica pri »vratih makove cvetke«, kjer je najvišji eunuh (oškopljenec) na najvišje povelje zadavil mnogokatero dvorsko damo.

Ustanovitelj te poletne rezidence je cesar Kanghsi, ki izjavlja v ustanovitveni listini: »Chin-dinastija je zgradila Veliki zid. Naši dinastiji pa se je posrečilo, da je pridobila Mongole za to, da branijo našo severno mejo. Tvorijo pa tako mejo, da jo je težje podreti nego zid.« »Džehol«, tako nadaljuje cesar v tej listini, »je oddaljen od nebeške prestolice (Pekinga) samo dva dni. Ako sem si izbral ta prostor, ne oviram s tem izvrševanja svojih dolžnosti. Ako hodim, da uživam razgled, ali pa počivam, vedno mislim na žetev. Ne po dnevu ne po noči ne pozabim nauka velikih učencikov in zgodovine. Molim, da bi košare bile polne, ter se radujem dobre žetve, ako nebo o pravem času blagoslovi zemljo z dežjem. Tako preživljam svoje dneve v poletni palači v Džeholu. Ne smemo pozabiti, da vse, kar ima cesar, prihaja od ljudstva. Nesparten je tisti, ki ne ljubi ljudstva. Zato sem zapisal te vrste, da so mi dan in noč pred očmi ter da vedno ostajem odkrit in spoštljiv.«

Ta cesar je bil mogočen vladar, ko je vpliv je segal do Rusije. Tudi pod cesarjem Chienlungom je še obdajal

sijaj prestol kitajskih cesarjev. Toda pod njim je začelo propadanje države. Iz njegove mladosti poroča zgodovina ta-le ljubezenski slučaj: Kot princ se je zaljubil v lepo dvorno damo z imenom Ma-Chia. Cesarica-mati pa je to ljubezen končala s tem, da je ukazala, da se mora Ma-Chia ob »vratih makove cvetke« v Džeholu zadaviti. Princ se je vdol volji matere. Ko pa je dekle umiralo, je pohitel k nji, se vgriznil v prst ter pustil kapljo krvi pasti na vrat dekletov in hkratu rekel: »V tem življenju ti ne morem pomagati, toda pridil me ni v drugem življenju, spoznal te bom na lisi na vratu.« Ko je Chienlung postal cesar, je nekoč postal pozoren na nekega človeka, ki je nosil nosila. Dozdelo se mu je, da je sličen Ma-Chiji. Odstranil mu je obleko z vratu, našel rdečo liso ter vzkliknil: »Ma-Chia se je vrnila!« Od tega časa je postal ta nosač z imenom Hoshen njegov ljubljene. Napravil ga je za kanclerja. Pa je bil nevreden in hudoben človek, ki je veliko škodoval cesarju in državi. Zato mu je naslednji cesar Hoshenu poslal zlato vrstico = opomin, da se mora — sam usmrtiti, kar je tudi storil. V tej dobi pa je začelo cesarstvo propadati vsled slabega gospodarstva in korupcije. Končno je popolnoma propadlo. Z njim pa je tudi propadel Džehol.

nas jasno uči, kako daleč sega zločinska agitacija brezbožnih elementov.

Kljub temu, pravi papež, je bil do nedavnega časa glas papeža edini, ki je opozarjal na to veliko nevarnost, ki ogroža vso krščansko kulturo, in je papež bil edini, ki je opozarjal na edino sredstvo, po katerem je mogoče to nevarnost odvrniti. Ta sredstva so nauk neskončni vrednosti duše, o dostojanstvu vsake človeške osebe in o izvoru človeka iz Boga ter o njegovem večnem namenu. Ti nauki pa se morajo dejansko izvajati v človeški družbi po pravicah in ljubezni, ki mora vezati ljudi med seboj. In baš zato, ker katoliška Cerkev te nauke nespremenjeno uči in veli izvajati, zato sovražniki reda in civilnega občestva svoje napade usmerjajo v prvi vrsti proti katoliški veri in Cerkvi, čeprav pravijo, da so nasprotniki vsake vere in cerkve sploh. Zato katoliško Cerkev obrekujejo, potvarjajo njene nauke in njeno zgodovino, neti in vprizarjajo pravo preganjanje proti njej, in se, kjer ne morejo izdajati zakonov, ki so proti pravici, zatekajo, kakor vidimo v gori omenjenih deželah, h golemu nasilju. Spričo tega — nadaljuje papež — ne bomo nehali dvigati svojega glasu za resnico, pravico in človekoljubje, kakor tudi za obrambo pravic človeške vesti in zato tudi ne bomo nehali opozarjati narodov in držav, naj, poučeni po tolikih zgledih prošlosti in sedanjosti, pomislijo, kakšno ogromno škodo trpi družba povsod, kjer se vrši odkrit ali zakrit boj proti Cerkvi in kjer se ovira ali onemogočuje njeno posvečujoče versko in nrastrveno delo, posebno med mladim rodom.

Pasjon v Ptuj. Na praznik sv. Jožefa, dne 19. marca, ob treh popoldne, je priredilo v mestnem gledališču v Ptuj Pasjon ali Trpljenje in smrt Jezusa Kristusa, versko dramo v 11 slikah. Sodelovalo je 70 ljudi. — Druge vprizoritve bodo: 25. marca, 26. marca, 2. aprila in 4. aprila (ob 8. uri zvečer) in 9. aprila. Vljudno vabljeni iz mesta in iz bližnje in daljne okolice!

DRUŠTVENE VESTI

Cerkev naj neovirano dela med mladim rod.

Zahteva sv. Očeta.

V ponedeljek, 13. marca, se je vršil v Vatikanu takozvani tajni konzistorij, ki so se ga poleg papeža udeležili kardinali. Ob tej priliki je imel papež Pij XI. nagovor, v katerem je omenjal politično in moralno krizo sveta, obsodil

pretirane in krivične nacionalistične pokrete, ki nasprotujejo bratstvu ljudi in narodov, ter se z velikim obžalovanjem izrazil o gospodarski krizi, od katere trpijo najbolj revni sloji. So pa ljudje, tako nadaljuje sv. Oče, ki vlečejo iz žalostnega položaja sveta največji dobiček, in to so sovražniki vsakega političnega, socialnega in verskega reda, katerih program je borba proti človeški družbi in proti veri pa naravnost proti Bogu samemu. To, kar se je zgodilo in se godi naprej v ogromni in nesrečni Rusiji, v Mehiki in v Španiji, to se razširja sedaj tudi med velikimi in malimi državami osrednje Evrope in

li. Ko je bil nekda s starim častnikom v družbi in se je o princu govorilo, je rekel častnik, da, če so otroci že v mladih letih tako razumni, so potem, ko dorastejo, navadno skoro brez pameti. Ko je to princ slišal, je rekel: »Gospod častnik, vi ste bili gotovo v mladosti zelo pametni, ker ste sedaj v starosti tako — brezumni.«

Abraham je v nevarnosti.

Nekemu možu je njegova huda žena umrla. Prijatelj ga tolaži, rekoč: »Le potolažen bodi, tvoja Liza sedi v Abrahamovem naročju.«

Ko sta se mlada dva zagledala, sta zardela. »Oh — gospod Colnar! To je — to je lepo!«

Nato sta si segla v roke.

»Dober dan, gospodična!«

Gračak ju je ves začuden gledal.

»No, — kaj pa naj to pomeni? Gospodična in gospod Colnar! Takih besedi ne maram slišati! Z imeni se mi bosta nagovarjala in tikala se bosta! Vaška otroka sta — kmetska otroka! Kmetskim se ne spodobi takšno govoričenje, posebno še, če so si znanci iz otroških let. Karel, saj ste pisali Emi skoraj vsak tretji dan razglednico, kakšne neumnosti pa uganjate sedaj?«

Karel se je še bolj zmešal. Jeciljal je:

»Mesto, kjer sem sedaj hodil v gimnazijo, je res lepo — seveda so tudi zelo lepe razglednice naprodaj, pa sem —«

»No, pa ste ji pisali razglednice!« —

Tedaj je prišla služkinja in naznanila, da čaka zunaj finančni uradnik iz mesta, ki želi govoriti z gospodom graščakom. Ta novica je graščaka razkačila.

»Temu že pokažem, temu suknježu iz me-

sta! Moj Bog, sedaj bodo začeli prihajati ti krvosesi še na dom!« —

Karel se je hotel posloviti, toda graščak ni dovolil.

»V park pojdi; takoj bom za vama. Če se mi takoj ne pobere iz hiše, naščujem psa nanj!« In sopihajoč od jeze je trdo odšel iz sobe.

»Ali naj res greva v park?«

»Oče je tako naročil,« je rekel Karel.

Šla sta počasi po parku med grmovji in mimo zelenih tratin. Bila je pomlad. Iz zemlje je prihajal tisti težki vonj, ki stori človeka vrto-glavega. Ščinkavci so peli po vejah. Mladima je bilo srce polno sladke tesnobe; toda nobeden ni izpregovoril. Prišla sta mimo tratine, kjer je na gosto rastla penuša.

»To ni lepo videti,« je rekla Ema. Res se je zdelo, kakor da bi bilo vse naokrog poplujvano. Karel je z vnemo dejal:

»Ne, ne, to ni nič grdega, tu domuje le sli-narica.«

In začel je poučevati svojo spremljevalko, da biva v peni gosonica, ki se zabublja. Navrtala

Št. Ilj v Slov. goricah. Šentilčanom se obeta nekaj novega, izvanrednega. Požrtvovalni cerkveni pevski zbor s svojim delavnim organistom g. Gustinom Rakuša bo na Marijin praznik dne 25. marca in v nedeljo dne 26. marca proizvajal spevoigro v treh dejanjih »Darinka« in enodejanko »Srce in denar«, igro s petjem. To bo prvi nastop cerkvenega pevskega zbora na odru v večjem obsegu. To bo sploh prvič v zgodovini Št. Ilja, da bodo domači fantje in dekleta igrali na odru spevoigro-opereto. Vsi, ki ljubite slovensko pesem, domačini in okoličani, vljudo vabljeni. Obakrat je pričetek ob 3. uri popoldne v Slov. domu.

Sv. Jurij ob Taboru. Dne 19. februarja se je v tukajšnji cerkveni hiši priredila lepa predstava »Godčeva pesem«. Mnogobrojno občinstvo je bilo z igralci zelo zadovoljno.

Veržej. Fantje in moške! Vsi ljubite svoje božje duše, zato pridite prav vsi h govorom, ki bodo v župni cerkvi od 3. do 6. aprila zjutraj in zvečer samo za Vas, da se kaj puchimo o naših dušah in o Bogu in lepo opravimo velikonočno spoved. Začetek 3. aprila zjutraj, zaključek 6. aprila zjutraj. Glej spored na cerkvenih vratih. Na svidenje!

Št. Ilj pri Velenju. Za nedeljo 26. marca ob treh popoldne pripravlja tukajšnja Sadjarska podružnica zanimivo gledališko predstavo »Sleherik« v Društvenem domu. Ta najnovejša zanimivost na naših odrih je povsod vzbujala največjo pozornost in bila hvaležno sprejeta. Je pa tudi kakor nalašč za sedanji resni čas. Vabimo sosede in domačine: Pridite zopet v našo dvorano, ne bo Vam žal!

Veržej. Radi nepredvidenih zaprek se cerkveni koncert ne bo vršil dne 25. t. m., to je na Marijin praznik, ampak v nedeljo dne 30. aprila t. l. Spored in drugo se pravočasno objavi.

Ljutomer. Marijanska kongregacija vpripori v nedeljo dne 26. marca ob pol štirih popoldne v dvorani Katoliškega doma znamenito versko duhovno igro »Sleherik«. Vabimo domačine in tudi okoličane, da to nedeljo pridejo v Ljutomer pogledat to prireditev. Zveze z vlaki so zelo ugodne.

★

je bilko, prežvečila čisti rastlinski sok, ki teče iz bilke, v peno, kakor naredi kuharica iz mleka sneg. In v tem gradiču iz pene živi sedaj živalica.

»Zanimivo!« je rekla Ema.

»Da, zanimivo,« je dejal Karel z ognjem, »in najbolj zanimivo je, da slinarica ne ljubi le te travniške penuše, ampak tudi druge rastline, kakor kukavice, vrbe, kislice.«

Ti sam si taka kislica, mu je prišlo na um, in nenadoma se je zazdel samemu sebi tako lesen, kakor je bil njegov profesor za botaniko, ki je vsako novo predavanje začel z besedami: »Sedaj vam bom pokazal nekaj prav zelo zanimivega!«

Tudi Ema ni mogla najti nobene zveze. Končno je izpregovorila:

»V našem parku je mnogo ščinkavcev. Rada jih imam. Imajo tako lepo pisano perje in so tako lični in zali kakor kavalirji iz dobe rokoko.«

»Da, taki so,« je pritrdil Karel. »In vendar so le vrabci.«

»Vrabci?«

»Da, v družino vrabcev spadajo, ker imajo šilast kljun!«

Ti sam si šilast kljun, si je mislil, in je začel sovražiti samega sebe. Končno pa se je vendar spomnil nekaj »zelo zanimivega«.

»Ali ste — ali smo — ali so že kdaj našli tu pozlačeno ali posrebreno ščinkavčevo gnezdece?«

»Pozlačeno ščinkavčevo gnezdece? Še nikoli!«

»Pa so! Ko so pred pustom hrumeli ljudje po cesti in metali drug v drugega konfeti, so bile ceste vse posute z njim. Ljudje so opazovali, kako so ščinkavci z zanimanjem gledali z vej te konfeti, se spustili na tla, nabodli s kljunčki papirčke in odleteli. Ščinkavec pa nikoli ne pobere rdečega, modrega ali rumenega papirčka, temveč vedno le zlatega ali srebrnega. In kaj napravi z njimi? S temi papirčki si prevleče na zunanji strani svoje gnezdece, tako, da svetlikajoči se nakit prilepi.«

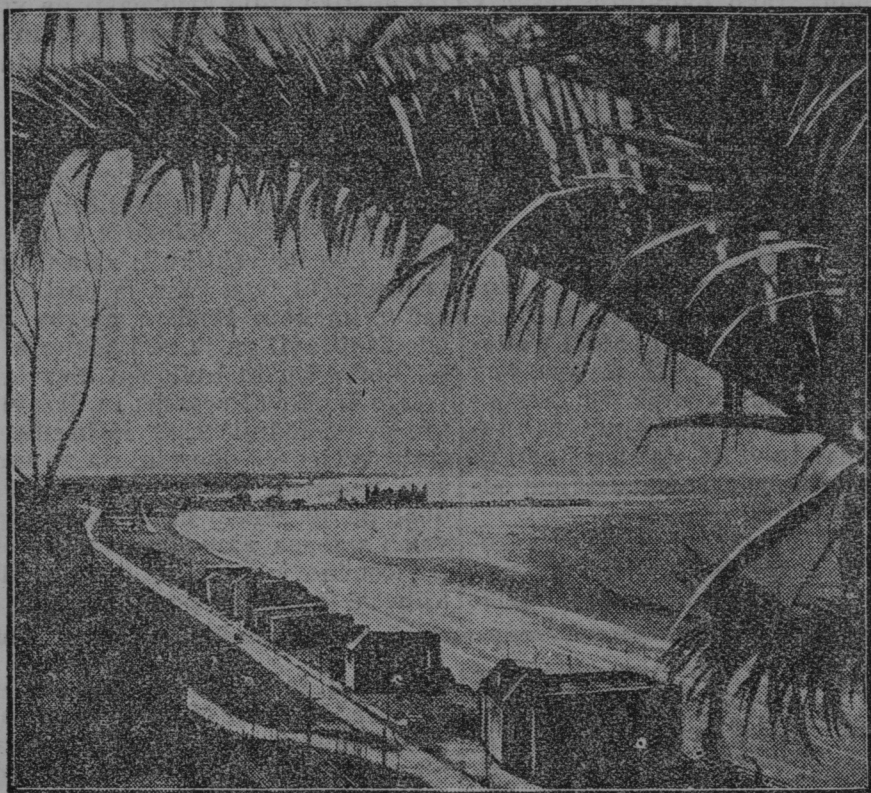
Dalje sledi.

7. Kunigunda na Pohorju. O, ti prešmentani predpust, kako si bil dolgočasen, da malokedaj tako. Imeli smo sicer 7 zakonskih parov, toda vse je šlo bolj tiho in mirno. Se pač pozna kriza. Radi nje je tudi marsikateri že-

Svečina. Ob priliki smrti g. Jamšek Josipa, posestnika iz Svečine, je daroval g. Smonik Rudolf, pekovski mojster iz Svečine, 50 Din za ubožne šolarje naše šole, namesto venca na grob. Darovalcu izreka vodstvo šole najtoplejšo zahvalo!

Zgornje Žerjavce. Bidek udarec je zadel ugledno hišo Šumanovo. Prikradla se je kakor tat bela žena smrt v hišo ter ugrabila hiši gospodarja in gospodinjo, ljubim otrokom

Santa Monica, kopališče blizu mesta Los Angeles v Kaliforniji, središče strašnega potresa.

nin ostal brez družice. Upamo, da bo drugi predpustni čas bolj vesel. Pa tudi smrt nam ne prizanaša, s svojo koso pobira staro in mlado. Sedaj se nam bliža zelena spomlad, ki je tako željno pričakujemo, ker bomo imeli dovolj dela in tako nekoliko pozabili na krizo. Če se bomo kaj ženili, bomo gotovo bolj veseli.

mater in očeta. V teku enega tedna sta bila oba mrtva in pokopana. Redek žalosten slučaj. Gospodinja Marija Šuman je umrla v 55. letu starosti, pet dni kasneje ji je sledil gospodar Anton Šuman v 60. letu starosti. Pridna mati in skrbna gospodinja Marija Šuman je dalje časa bolehal na gripi, na peplnico, sta si oba zaželela prejeti sv. zakramente, drugi

»Potem pomilujem ubogega Abrahama, ker pri prvi priložnosti mu bo v lase skočila«, odgovori potrti mož.

Beli teden

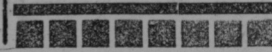

Mi prodajamo vse blago ceneje samo

„Trgovski dom“

v Mariboru

Aleksandrova c. 25

dan v četrtek dne 2. t. m. je po hudem trpljenju mirno v Gospodu zaspala. Pogreb rajne se je vršil v nedeljo dne 5. t. m. Mož Anton se ni mogel udeležiti pogreba, ker je bil na bolniški postelji, težko bolan na črevesnem raku. V torek dne 7. t. m. si je zaželel zopet prejeti sv. popotnico in v sredo dne 8. t. m. zjutraj ob enih je bogu vdano izdihnil svojo dušo. Pogreb rajnega se je vršil dne 10. t. m. Kako sta bila oba spoštovana in priljubljena, sta pokazala oba pogreba, ki se jih je udeležilo mnogo ljudstva. Po 32letnem zakonskem življenju sta skoro skupno odšla tja, kjer ni težav in bridkosti, katere sta morala v tem življenju v obilni meri okusiti. V njih hišo so zahajali samo katoliški listi, posebno »Slovenski gospodar« je bil stalen gost. Zapustila sta štiri nepreskrbljene otroke, 1 sina in 3 hčerke, kateri so vzgojeni v pravem katoliškem duhu. Otroci, naj vas tolaži zavest, da ste vestno izpolnjevali 4. božjo zapoved. Zato vam bo ljubi Bog poplačal, kakor je obljubil vsem tistim, kateri jo ne samo poznajo, ampak tudi izpolnjujejo.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Na sedmini prerano umrlega, vsem priljubljenega, nadebudnega in vrlega mladeniča Gustla Žmauc se je nabralo za kruh sv. Antona 70 Din v prid afriškimi misijonom. Vsem darovalcem prisrčni Bog plačaj, rajnemu pa naj sveti večna luč!

Sv. Andraž v Slov. goricah. Letošnji predpust se je v naši fari dobro obnesel. Kar pet parov je klečalo pred poročnim oltarjem. Med njimi je tudi bila nevesta Marjeta Kvar, pos. hči iz vrle krščanske hiše Kvarove iz Hvalečinec. Svatje so na podbudo starešine Antona Fekonja in Franca Toš nabrali 20 Din za revne dijakke v Mariboru. Vsem Bog plačaj! — Komaj je minula vesela svatba, že je domače presenetila žalost. Ko je šla domača hči v soboto v hlev, je opazila, da ni več kokoši. Dvo-nožna lisica (seveda krščena) je porabila pri-liko in odnesla osem kokoši in velikega pu-rana, ki je bil tri dni prej pomiloščen. Dobro bi bilo, da bi tega prijatelja kurje pečenke kmalu izsledili in mu za večno odvzeli nepo-šteno obrt. Žalostno je zapel veliki zvon iz zvonika naše cerkve in naznanil vest, da je zapustil to solzno dolino pridni faran, član Apostolstva mož in prijatelj duhovščine Jan. Arnož iz Smolinec. Pokojni Janez zapušače že-njo Marijo, rojeno Kvar, in štiri majhne otro-ke. Pogreba se je udeležila takorekoč celotna župnija. Ob odprtem grobu se je poslovil s prisrčnimi besedami od njega č. g. župnik Iv. Alt. Dragi Janez, počivaj v miru! Komaj smo pokopali Janeza Arnož, že so zopet zapeli zvono-vi svojo žalostno pesem. Zapustila nas je zopet dobra župljanka, žena uglednega moža, cerkvenega ključarja in člana našega Apostol-stva mož Gregorja Družovič. Pokojna Marija Družovič je bila vrla žena in članica tukajš-nje ženske Marijine družbe. Pred enim letom sta še skupno obhajala svojo zlato poroko. Ob odprtem grobu sta se poslovila od nje č. g. župnik in sedanji župan g. Tomaž Toš. Po-čivaj v miru, dobra žena! — Pokopali smo tu-di uglednega moža Jurija Zorko, očeta štirih že pokojnih sinov. Bridka usoda je zadela to družino, v enem letu je izgubila tri sine. Dra-gi Jurij, zapustil si svojo bolno ženo, tvoji si-нови že spiyo v hladni zemlji, in tudi ti si se poslovil od nas! Počivaj v miru!

Apače. V soboto je nenadoma dospela iz Gradca vest, da je preminul v tamkajšnji bolnišnici župnik g. dr. Leopold Potzinger. Pred mesecem ga je z vso silo napadla huda bolezen. Iskat je šel pomoči v bolnišnico, to-da bolezen se je vedno bolj hujšala. Prena-

šal je vse velike težave s čudovito potrpež-ljivostjo. Pokopan je bil v torek dne 21. t. m. v Gradcu poleg svoje sestre. Veliko število njegovih župljanov je pohitelo v Gradec, da so ga spremili na zadnji poti. V Apačah je bil župnik že 25. leto. Od leta 1912 do preob-rata je bil državni poslanec. Novi zvonovi in električna v cerkvi je njegova zasluga. Bodi mu zemljica lahka!

Zasadi. Dne 9. marca je umrl v 63. letu sta-rosti naš vrli starec vdovec Alojz Kozar, po-sestnik in trgovec na Zagorskih zasadih. Po-kojni je bil rad dobre volje, posebno ko je vzel v roke svojo staro harmoniko. Pokopan je bil dne 11. t. m. Naj počiva v miru!

Negova. Veličasten pogreb, kakor jih naša Negova malo doživi, je pričal, kako priljub-ljen je bil Vinko Njivar, ki smo ga dne 12. t. m. spremljali k zadnjemu počitku. Bil je iz-redno šaljive narave, ki ga tudi v bolezni ni zapustila, vendar tudi v šali vedno dostojen. Bil je član tukajšnjega tamburaškega in pev-skega cerkvenega zbora, kateri ga je spreml-jal z veliko množico ljudstva in mu zapel v slovo pod vodstvom organista N. Hajnsiča pet zelo ganljivih pesmi. Govorila sta zadnjič v slovo v imenu Mladeniške družbe Lojze Kau-čič in Peter Zemljič, s katerima tudi mi izre-kamo Vinku zadnji pozdrav; Z Bogom in na svidenje nad zvezdami! Darovalcem vencev in sploh vsem, ki so posodili blagopokojnemu zadnjo pot, iskreni: Bog plačaj!

Medvece pri Pragerskem. Oj, ti šmentani predpust! Čeravno je pri nas redko katera hi-ša, ki bi ne imela za zakonski jarem po enega fanta ali dekle, in jih nekatere imajo celo po 3—4, je vendar bilo malo gostij. Pri naših ljudeh je že pradačni rek: Dolg predpust, ma-lo gostij! Največ krivde, da smo ostali sami in samice za naprej, pripada gospodarski kri-zi. Pravijo nekateri šaljivci, da v tisti vasi ne smejo na pustni dan jesti krapov, kjer ni bila gostije. Kljub temu smo jih dosti pojedli. Mo-ke nam je ostalo za blizajočo se veliko noč, tako da bomo vsaj o veliki noči veseli, ker nismo gostije imeli. Biti hočemo tudi čez po-letje pridni na delu in prigospodariti toliko, da se v prihodnjem predpustu vsi odkraja po-ročimo. Upajmo na boljše čase.

Šikole pri Pragerskem. V najlepši dobi je umrla Anica Pernat. Bolehala je eno leto. Šla je iskat zdravja v celjsko bolnico. Njeno upa-nje pa se ni izpolnilo. Bolezen (jetika) je po-stajala vedno hujša, dokler ni končno oma-gala. Stara je bila šele 24 let. Na zadnji poti jo je spremlilo nebroj ljudstva in domači pev-ci so ji ob grobu zapeli žalostinko »Nad zvez-dami«. Blaga mladenka naj počiva v miru!

Konjice. Veselo je nastalo po prijaznih ko-njiških hribskih, kopači so zapeli svojo pe-sem. Polni nade na obilico vinske kapljice navdušeni prosijo Boga, naj blagoslovi njiho-vo delo. — Dne 19. februarja smo imeli pri-reditev »Guzaj«. Nabito polna dvorana je pri-čala o zanimivosti igre. Pač ni škoda za tisti mali denar, ki ga človek izda za hvalevredno prireditvev. Na splošno željo ljudstva naj bi se igra ponovila.

Podvinci pri Ptuj. Božja dekla smrt je v zadnjem času nemilo kosila po celi naši okoli-ci. Dne 19. februarja smo spremili na zadnji poti Janeza Petek, skrbnega kmeta iz Podvin-ec. Dobrih 14 dni pozneje se je oglasila bela žena s koso v isti hiši in pobrala zadnjo moš-ko moč v Petkovi hiši, sina Janeza Petek. V najlepši dobi 32 let, ko je mislil na bodoč-nost, ga je zavratna pljučna bolezen vrgla na bolniško posteljo, kjer je vse bolečine z veliko vdanostjo v voljo božjo prenašal, ga je dne 6. marca smrt rešila zemeljskega trpljenja in ga

iztrgala za vedno iz naše srede. Dne 8. marca je bil pogreb ob ogromni udeležbi sorodnikov in prijateljev. Dolga vrsta podvinskih fantov je pričala, kako visoko so čislali in spoštovali rajnega Janeza. Ob grobu se je od vrlega Ja-neza v lepih besedah poslovil p. Karl. Dragi Janez, počivaj v miru! Petkovi družini pa na-še iskreno sožalje!

Sv. Urban pri Ptuj. Umrla je žena urban-skega župana Mihaela Rašla, v kojega hišo že 33 let zahajal »Slovenski gospodar«. Rajna je bila stara 59 let. Govorila je do zadnjega zdihljaja; sama si je dala pri sosedu napra-viti rakev, katero je hotela videti pred svojo smrtjo. V vojnem času si je nakopala živčno bolezen radi težkega dela, skrbi in žalosti, ker je mož bil ves čas pri vojakihi. Po srečni po-vrnitvi moža sta dala postaviti lepó kapelico z zvončkom in s podobo Gorske Matere božje v zahvalo za srečno vrnitev moža. Imela sta edinega sina, 19 let tarega, ki je šel zjutraj kosit; ob opoldanski vročini se je šel kopat v Pesnico in je utonil. Reveži, ki jim je rajna bila velika dobrotnica, bridko žalujejo za njo. Blaga rajna naj počiva v miru! Možu, hčerki, zetu in štirim sestram naše sožalje!

Sv. Urban pri Ptuj. Na dan 28. februarja smo pokopali pridnega moža Franca Rajšp iz Jiršovcih. Tudi smo izročili hladni zemlji Jur-barja iz Vitarovcev. Imeli smo v dveh mese-cih 25 mrličev. Počivajte v miru!

Osluševci. V sredo dne 8. marca je po dolgo-trajni in mučni bolezni v Gospodu zatisnila oči zemskega življenja daleč naokoli znana Kostanjevčeva mati, Katarina Korpar. Pokoj-nica je bila dobra krščanska žena, ki se je ve-liko trudila za časno in večno dobrobit treh svojih otrok, katerim je vsem v vzajemnosti s svojim blagim soprogom Filipom oskrbela dostojen in lep življenjski obstoj. Napram re-vežem in stiskanim je imela vedno odprto srce in darežljive roke. Vsled tega je bila vse živ-ljenje deležna božjega blagoslova. Blagi duši želimo sladek mir v Gospodu, svojcem pa iz-ražamo globoko sožalje!

Sv. Jurij ob južni žel. V nedeljo dne 12. t. m. je bilo pri nas napovedano neko spokorno pre-davanje. Ob tej priliki se je tudi agitiralo za vstop v stranko s tako dolgim imenom, da si ga ljudje niti zapomniti niso mogli. Vsled te-ga in iz drugih razlogov niso vstopili.

Podčetrtek. Dne 11. marca je zapel mrtvaški zvon dobri in delavni naši župljanki Druško-vič Ani iz ugledne rodbine Druškovič iz Ime-nega. Počivaj v miru, blaga in mirna duša! — Med člani cerkvenega pevskega zbora se sliši govorica, da bodo priredili v dne 25. marca materinski dan, da tako počastijo svoje ljube mamice z besedo in pesmijo. Na vsak način je hvalevredna mladina, ki ima v teh razbrz-danih časih tako lepe namene!

Podčetrtek. Mrtvaški zvon. Dne 10. marca smo spremili k zadnjemu počitku dobrega tu-kajšnjega farana in tržana g. Jožefa Verbo-škega, vrlega krščanskega moža in člana tuk. požarne brambe in dolgoletnega naročnika »Slov. gospodarja« in Družbe sv. Mohorja. Ka-ko je bil pokojni priljubljen, je pokazal nje-gov pogreb, na katerem smo videli najodlič-nejše tržane in farane. Ganljivo je bilo gledati, kako so nesli po želji rajnega njegove zemske ostanke njegovi dobri sinovi. Na pokopališču se je poslovil od pokojnega domači župnik in g. Lovrec v imenu požarne brambe. Cerkvni pevski zbor pa je zapel pri hiši žalosti in ob odprtem grobu ganljivo žalostinko. Počivaj v miru, dobri naš faran in skrbni oče, preosta-lim pa naše sožalje! Lepa hvala vsem, ki so rajnemu bili v tolažbo in pomoč na bolniški postelji, hvala g. župniku in g. Lovrecu za no-

slovilne besede; pevskega zboru, za ganljive žalostinke, darovalcem vencev in vsem udeležencem pogreba.

Št. Ilj pod Turjakom. Dne 10. t. m. v noči je bilo vlomljeno v trgovino Rozman v Št. Ilju pod Turjakom. Tatje so odnesli blaga za 30.000 Din. Imeli so avto, na katerega so blago naložili, in izginili brez sledu. Tatvina čisto po ameriškem sistemu.

Vransko. Kakor povsod, se je tudi tukaj gošpa kriza vkoreninila. Rojstev je prilično, tudi smrtnih slučajev je že blizu 20. Dne 12. t. m. je bil pokopan Ernest Brezovšek, trgovec in posestnik v sredini trga, ki je vsled kapi nenadoma preminul. Dne 13. t. m. je ležala na mrtvaškem odru večletna Marijina družbenka Skok Terezija, ki je bila v zgled tovarišicam. Z veliko potrpežljivostjo je prenašala svojo mučno bolezen. N. v m. p.!

Sv. Jurij ob Taboru. Od 5. do 12. marca smo obhajali misijon, ki so ga vodili č. gg. misijonarji od Sv. Jožefa nad Celjem. Misijon je dosegel lep uspeh. Obhajancev je bilo 3400. Na praznik Marijinega Oznanjenja bodo otroci tukajšnjega Marijinega vrtca proslavili naše matere z lepo prireditvijo v cerkveni hiši. Pojavljani vsi, zlasti matere!

Sv. Jurij ob Taboru. V noči 19. februarja je pogorelo gospodarsko poslopje posestnika Podbregarja (Korošič) v Ojstriški vasi. Zgoreli ste tudi dve kravi in tri svinje. Zažgala je zločinska roka in sicer že petnajstič. Orožništvu se ne posreči izslediti pravega požigalca. — V predpustu je bilo poročenih osem parov, izmed katerih so članice Marijine družbe: Juhart Julijana, poročena z Lesjak Francem; Lesjak Marija z Rak Martinom in Divjak Pavla z Turnšek Blažom. Naj vseh osem parov v zakonu najde pravo srečo!

Sv. Bolfenk pri Središču. Razpis nagrade. V noči od 15. na 16. t. m. so neznani falotje izdrli in postavili naopak soho, ki je svojčas služila sedaj razpuščenem kat. prosvetnemu društvu v svrhe obešanja table, na kateri so se razglaševale društvene prireditve. Soho je dala postaviti Kmetška hranilnica in posojilnica Sv. Bolfenk pri Središču na svojem zemljišču ter vidi v označenem nekulturnem dejanju ne samo vandalizem in lopovstvo, ampak tudi motenje posesti, in razpisuje nagrado 100 Din tistemu, ki ovadi krivce, da se jih bo sodno zasledovalo radi motenja posesti in poškodbe tuje lastnine.

Tepanje pri Konjicah. Tukajšnje gasilno društvo je po daljšem presledku začelo zopet živahno delovati. Naša želja je, da bi z združenimi močmi čimprej zgradili gasilni dom. Že dovaža cela vrsta naših vrlih voznikov gradbeni material k stavbišču. Društveni člani pa se z veseljem sestajajo k skupnim posvetovanjem, da si uredijo načrte za prospeh društva. — V večnost je šla, zvesta svojemu Bogu, pridna mladenka Marta Munda. Njeno življenje je bilo vseskozi lepo in pošteno. Svojo dolgotrajno bolezen jetiko je prenašala vdano iz ljubezni do Boga. Pokopana je bila na Prihovi, ker spada del naše vasi k župniji Prihova. Dobra Marta, spavaj sladko pri Mariji na Prihovi!

Buče. Pred pustom je bilo nekoliko veselja. Devet mladenk je stopilo v zakonski stan, sedem jih je ostalo v domači župniji, tri: Grobelšek Ana, Pustišek Jozefa in Kajba Terezija, Marijine družbenke in cerkvene pevke, pa so šle v druge župnije. Bog daj vsem obilo sreče! Pobožnost večne molitve je prišla letos na pepelnico sredo. Ljudstvo je zares v duhu pokore molilo in v obilnem številu prejelo sveto obhajilo. Še je ljudstvo dobro in verno in ve,

da le pri Bogu dobi zlasti v teh težkih časih pravo tolažbo in pomoč. Španska bolezen nas je tudi obiskala, pa ne prehudo. Sedaj nabiramo člane za Mohorjevo družbo. Četudi je huda za denar, da dostikrat ni za sol, pa bodo Bučani ostali zvesti naročniki Mohorjeve družbe, ki je Slomšekov testament. Žurajeva hiša v Vranski gorci žaluje. Pred enim tednom je potrkala kruta smrt in pokosila mladega gospodarja Alojzija. Ta mož gotovo ni imel nobenega sovražnika. Kako je bil vobče priljubljen, je pokazal veličasten pogreb. Bil je več let cerkveni pevec, vzgleden član Apostolstva mož in fantov, predsednik bivšega katoliškega prosvetnega društva, požrtvovalen član gasilnega društva na Bučah, ki ga je v polnem številu spremilo na zadnji poti. »Slovenski gospodar« in Mohorjeve knjige so v tej hiši že dolgo vrsto let drag hišni prijatelj. Cerkevni pevci so mu doma zapeli ganljivo slovo, ob odprtem grobu sta se pa poslovila od pokojnega domači g. župnik in g. Podlinšek, podnačelnik kozjanske gasilne župe, ki se je celo v zelo slabem vremenu po svojih zastopnikih udeležila pogreba. Za dragim sinom žaluje 82letni oče, za blagim možem najboljša žena Tončka z malim detetom in drugi sorodniki. Bog daj pokojnemu večni mir, žalujočim pa naše sožalje! V Bučki gorci pa se še do danes ni potolažil zvest naročnik »Slov. gospodarja« Anton Čepin, ki žaluje za svojo blago ženo Apolonijo, ki se je pred meseci preselila v večnost. Sam je ostal zvesti mož, zato se tem bolj veseli vsak teden svojega prijatelja »Slov. gospodarja«, katerega vedno in pridno čita! — Gospod urednik, pošljite nam vinskih kupcev, ker vino je sladko in teče prav gladko, in videli boste, da se bo število naročnikov »Slovenskega gospodarja« podvojilo!

Šmarino ob Paki. Gospodarska stiska narašča. Vse je brez denarja. V nedeljo dne 12. t. m. je bilo pri cerkvi oklicanih okoli 50 dražb. Kaj takšnega ne pomnijo najstarejši ljudje. Obrtnik, kmet in trgovec se s strahom vprašujejo, kaj bo. Posebno obrtniki trpijo, ker nimajo nikakih naročil. — Umrli je dne 9. t. m. dobra krščanska mati Železnik Marija, po domače Mlinarjeva mama. Naj v miru počiva! — Delo v vinogradih se je pričelo. Delavci željno čakajo na zaslužek, toda kmetje jih ne morejo najemati, ker nimajo denarja. Žalostno! Vinogradi bodo ostali na pol obdelani, delavci pa brez zaslužka.

Dornava. Kakor povsod, tako čutimo tudi mi težko gospodarsko stisko in to tem bolj, ker je naša okolica lansko leto silno trpela vsled hude suše, potem pa radi strašnega neurja in kot orehi debele toče. Ni skoraj gospodarja, kateremu ne bi primanjkovalo potrebnega živeža, predvsem pa za živino. V tem pomanjkanju nas dnevno nadlegujejo razni brezposelniki, kar 15 do 20 dnevno, nekateri potrebni, mnogo tudi nepotrebnih. Kaj jim naj dajemo? Čudimo se, kako bi naj podpirali druge, ko pa je že itak vprašanje našega gospodarstva jako kritično. Res, slabi časi se nam obetajo. Celi svet toži o krizi; povsod, kamor prideš, ne slišiš drugega, kakor: vse bi še bilo, samo da bi več denarja imeli! — Imeli smo tudi nekaj predpustne zabave: na predpustno nedeljo je bila prireditev igre »Dve nevesti« v prostorih narodne šole. Dvorana je bila natlačena polna, pa večinoma ženskega spola; moški si bolj iščejo zabave po gostilnah. — Tudi prijatelj kurjih pečenk nam ne manjka; marsikje se sliši, da skrivnostno izginejo lepe kokoši in zraven tudi purani. Take tičke bi trebalo strogo kaznovati.

Gornja Sv. Kungota. Dne 8. marca je umrla na srčni kapi blaga gospa Frančiška Sprajc, mati tuk. g. upravitelja A. Sprajca. Veličasten je bil njen pogreb. Položili so jo na mrtvaški oder v Kat. domu, odkoder se je dne 10. marca ob desetih premikal žalostni sprevod pred župnijsko cerkev. Prišli so tolažiti svojega dragega tovariša vsi tuk. okoličanski gospodje učitelji in učiteljice, da spremijo ljubljeno mamico na zadnji poti k večnemu počitku. V srce segajoči je bil na grobu poslovični govor tovariša upravitelja iz Svečine g. Berceta, ki je govoril tako ganljivo. Ljubljani mamici želimo in prosimo, naj ji bo presv. Srce Jez. usmiljeno in dobrotljivo! Blagemu g. upravitelju naše iskreno, globoko sožalje!

Gornja Sv. Kungota. Smrt bogato žanje v naši župniji; zopet druga žrtev. Dne 18. t. m. je umrl starček Puchmeister, ki je dolgo časa trpel na bolniški postelji. Dne 19. marca je umrl Frančišek Maček nagle smrti, zadet od kapi. Gospod, bodi usmiljen tem dušicam pri božji sodbi!

Fram. Že pač dolgo nisem videl pogrebnege sprevoda, ki bi bil kazal toliko odkritega spoštovanja do rajnega in tako lepega sočutja s preostalimi, kakor smo ga imeli na Jožefovo popoldne izpred Böhmove hiše na naše pokopališče pod gozdom nad cerkvijo sv. Ane. V spremstvu petih gospodov duhovnikov je vodil sprevod velikanske množice prijateljev rajnega od blizu in daleč njegov prijatelj prof. mons. Vreže iz Maribora najprej v cerkev in potem na pokopališče, kjer smo izročili materi zemlji telesne ostanke ljubljene našega nekdanjega učitelja in dolgoletnega poznejšega upravitelja šole v Krčevini pri Mariboru, g. Miroslava Pučelika. V 63. letu svojega življenja nas je zapustil. Ob odprtem grobu je pretresljivo govoril g. šolski nadzornik Senkovič in g. šolski upravitelj Hren. Blagi mož naj v miru počiva v naši blagoslovljeni zemlji!

Dobrna. Zopet so nam zapeli tužno zvonovi in nam naznanili, da je umrl Marko Dobovičnik, po domače Vojak. Rajni ni imel brez pomena imena Vojak, ker je v resnici bil tako zvesti član jagerskega društva do časa, ko ga je poklical Bog k sebi. Kako je bil priljubljen, je pokazal njegov pogreb, kakršnega že ljudje dolgo vrsto let na Dobrni niso videli. Na domu, v cerkvi in na pokopališču je ganljivo zapel dobro zastopani moški zbor.

Brunssum, Holandija. Dne 25. februarja t. l. nam je zaspal za vedno zvest član društva sv. Barbare Štefan Grešak, rojen 25. dec. 1891 v Zagrebenu, srez Celje. Pokojni je bil zvesti soprog Neže, rojene Baurecht, ter z njo zapustil še dvojce nepreskrbljenih otrok. Pogreb 28. februarja je bil prav lep. Pred stanovanjem pokojnega je zapel pevski zbor društva v slovo »Gozdič je še zelen«. Spreveda se je udeležilo mnogo ljudi tudi drugih narodnosti. Društveniki v uniformi z zastavo in društveno godbo na čelu. Navzoč je bil č. g. pater Theotim, ker je bil naš č. g. Drago Oberžan tačas za nekaj dni v Nemčiji. Ob grobu mu je zbor zapel pesem »Vigred«. Društvena godba mu je zaigrala mrtvaško koračnico. Zvezni predsednik g. Alojzij Kronovšek se je poslovil od pokojnega, omenjal njegove vrline ter orisal človeško življenje in njega konec. Rajni naj v tuji zemlji počiva v miru!

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno 32 Din,
polletno 16 Din,
četrtletno 9 Din.

Poslednje vesti.

1900 let

mineva, kar je umrl na križu naš Odrešenik. V proslavo tega dogodka se vrši v Mariboru dne 5. aprila velik

cerkveni koncert

na katerem se izvaja veliko Haydnovo delo

»SEDEM BESED JEZUSOVH NA KRIŽU.«

Raznoterosti.

Židovi bežijo iz Nemčije. Premožnejši iščejo zavetišče v Franciji, Čehoslovski in na Dunaju, revnejši pa na Poljskem. Zadnji čas, kakor se poroča iz Varšave, samo eden dan pribežalo iz vzhodne Prusije na Poljsko 48 židovskih obitelji, ki imajo 150 članov. Izjavili so, da jim je vsled narodno-socialističnega nasilja nemogoče dalje ostati v Nemčiji. Bežečim židom so se tudi pridružili komunisti.

Nemška kolonija v sibirskih pragozdih. Pred kratkem razširjeno vest, da obstoja nemška kolonija v sibirskih pragozdih, potrjuje tudi boljševiško časopisje. Ta kolonija je odrezana od celega sveta, je oddaljena nekaj 100 km od Vladivostoka in šteje 4000 duš. Gre namreč za svoječasne nemške vojne ujetnike, ki so bili prepeljani v Sibirijo. Po razsulu carstva so se priključili ti Nemci raznim belogardističnim armadam. Borili so se pred vsem pod Kolčakom, pozneje pod Denikinom. Konečno so se umaknili po uničenju omenjenih armad v Sibirijo, kjer so si ustvarili v nedostopnem pragozdu svojo lastno kolonijo. Nemška naselbina posedla gledišče, knjigarno, majhen krajeven listič, ki je pisan na pisalni stroj. Za muzikaličen užitek skrbi 8 glasovirjev in nad 1000 gramofonov. Le tuintam se pojavi majhna karavana nemških kolonistov v Vladivostoku, kamor pripelje črede konj na prodaj. Ker je ta naselbina v sredini pragozda, jo pustijo sovjeti čisto pri miru.

Roosevelt pod varstvom ženskega detektiva. Predsednik Zedinjenih držav Severne Amerike je stalno izpostavljen nevarnosti napada na svojo osebo. So se že izvršili poskusi takšnih napadov. Da bi mu oskrbeli čim večje varstvo, so mu njegovi prijatelji odredili tudi ženskega detektiva. Demokratska stranka je namreč sklenila, da mora predsednika varovati posebno zanesljiva telesna straža. Nedavno se je vršila seja voditeljev te stranke, da določijo v to svrhu primerne in sposobne osebe. Enoglasno so sklenili, da bodi med temi osebami tudi mlada ženska z imenom Arlagne Brown. Ta ženska zna izvrstno streljati, dobila je darilo kot najboljša strelka na svetu ter je tudi izredno pogumna. Je torej za ta važen in nevaren posel kakor rojena. Svojo službo je že prevzela.

Politične borbe v Avstriji. Po raznih krajih Avstrije, osobito na Dunaju, se vršijo politični spopadi med narodnimi socialisti in socialnimi demokrati. V Mödlingu pri Dunaju so narodni socialisti hoteli vlomiti v heimwehrovski dom, pa so bili krvavo odbiti. Na Štajerskem so orožniki odkrili tajno skladišče orožja v zasebnih hišah, ki je bilo last republikanskega Schutzbunda, kateri je socialno-demokratičen. Policija je zaplenila 47 puš in nad 40.000 ostrih nabojev. Vlada je izdala dve naredbi, s katerima ureja priprave za notranje posojilo.

Vinska razstava z vinskim sejmom se priredi v Konjicah 25., 26. in 27. marca za konjiški okraj.

Slov. Bistrica. V pondeljek smo ob veliki udeležbi ljudstva pokopali g. dr. Urbana Lemeža. Rajni je bil zelo zaslužen mož za narodno probujo slovenjebistriškega okraja. Vsled svoje poštenosti in značajnosti je bil vobče čislán in spoštovan. Pokoj njegovi duši, družini pa naše sožalje!

V Gradcu je umrl v soboto apaški župnik dr. Potzinger, ki je bil rojen v Halbenrainu 27. septembra 1870. V Apačah je župnikoval od leta 1909. Naj počiva v miru!

Gornja Radgona. V nedeljo, 26. marca, se vrši tukaj v dvorani Posojilnice ob pol 9. uri zjutraj občni zbor strokovne skupine viničarjev. Povabljeni viničarji iz okolice!

MALA OZNANILA

Občni zbor Hranilnice in posojilnice na Prihovi se vrši dne 26. marca 1933, ob pol treh popoldne v posojilniških prostorih. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika o zadnjem občnem zboru. 2. Poročilo načelstva in nadzorstva. 3. Odobritev računskega zaključka za leto 1932. 4. Volitev novih članov načelstva ter nadzorstva. 5. Slučajnosti. 391

Posedstva, gostilne, hiše prodaja Posredovalnica Maribor, Frančiškanska 21. 384

Sprejme se fant kmečkih staršev, kateri ima veselje do vrtnarstva, proti plači. 382

Prodaja 3000 kg sene, 1 svinjo, srednje posestvo: Moškon Marija, Zeča štev. 6, pošta Buče. 385

Uraški učenec z opoldansko hrano se takoj sprejme pri M. Ilgerjev sin, Maribor, Gosposka ulica 15. 385

12 močnih vrat, bakren kotel, 2 štedilnika, peči, 8 oken na prodaj. Maribor, Strosmajerjeva ulica 5, Zidanšek. 386

Kupim posestvo v okolici Maribora ali Celja. Ponudbe na upravo lista pod »80.000 Din«. 389

Domači žitni mlin na motorski in gepelski pogon se prodaja: Maribor, Koroška 106. 339

Razpisuje se služba organista in eventuelno cerkovnika skupno. Dohodki: štolnina, zbirca, stanovanje. Prošnje se naj pošljejo župnemu uradu Sv. Urban pri Ptuj. Nastop čimprej. 390

Brezobrestna posojila za nakup premičnin in nepremičnin, doto, razdolžitve itd., proti poroštvu, zaznambi ali vknjižbi dajejo: »Kreditne zadruge«, Ljubljana, pp. 307. — Sprejmejo zastopnike. 389

Da dobiš žepni koledar »Slovenskega gospodarja«

kupi v sledečih prodajalnah vsaj za Din 100.— blaga:

Ivan Trpin,
manufakturna trgovina v Mariboru, Vetrinjska ulica 15.

Sprejme se viničar s tremi delavskimi močmi. Oglasiti se je pri Matiji Korošec, Sv. Lenart v Slov. goricah. 377

Prodaja se lepo posestvo 5 oralov na prometnem kraju, 10 minut od Maribora. Ptujška cesta 11. 378

Lep semenski beli krompir ter semenski smečasti oves prodaja Terezija Kramberger, Sv. Marjeta ob Pesnici. 368

Priden in pošten fant, star 24 let, želi stalno službo k starejšim in samostojnim ljudem. Naslov v upravi lista. 380

Glasovir, prav dobro ohranjen, in harmonij, v prav dobrem stanju, z močnim, krasnim glasom, cerkvi priporočljiv, prodam poceni. Mulej, Pilštanj. 370

Sprejemem majerja z 4 delavnimi močmi: Jarenina št. 39. 366

Okoli 8000 m² zemlje, pripravne za vrt ali za polje, se odda na Tezmem pri Mariboru v zakup. Vprašati v pisarni Maribor, Aškerčeva ulica 3, prizemno, levo. 360

Za pomlad in poletje

Vam nudimo najlepše blago za obleke po nizki ceni. 367

Trgovski dom Maribor

Kakšna je setev, taka je žetev!

Vsako vrsto semena: plombirano deteljno lucerno, štajersko ali domačo, runkelj rumeni in rudeči, travno seme, čebulček, kakor vse vrste semena za vrte priporoča trgovec 383

Weis Josip

Maribor, Aleksandrova 29.

Pozor! Dospela je najfinejša banatska moka »Bajmok« Čantavir za Vel. noč!

Nizke cene in velika izbira

v priznani in solidni kvaliteti Vam jamči za dober nakup. Prosim, pripravite se z neobveznim obiskom, rad Vam pokažem vse moje poceni lepo blago. 388

Trgovska hiša

Franc Kolerič, Apače

Za našo deco.

Čarobna sekira.

II.

Po vsej državi so govorili samo o carjevi ponudbi. Sinovi siromašnega kmeta so sklenili, da bodo tudi oni poskusili svojo srečo. Če jim ne bo uspelo, bodo vsaj kaj delali na dvoru, da si prislužijo svoj vsakdanji kruh. Oče jim ni ugovarjal in šli so.

Na potovanju je tekal Miško ves čas sem in tja in je neprestano kaj izpraševal: »Zakaj lete čebele na cvetje? Zakaj letajo lastovke tako nizko nad vodo, ko imajo v višini toliko prostora? Zakaj leti metulj v krivuljah, ko bi mogel leteti naravnost?« Na vsako tako vprašanje se je Peter glasno smejal. Pavel pa je samo skomizgnil z rameni in je malega imenoval sitneža, ki bi rad vse vedel. Dospeli so do hriba, ki je bil poraščen z jelkami. Čuli so iz višine, kako ljudje podirajo drevesa.

»Čudno, da ljudje podirajo drevesa na vrhu hriba,« je menil Miško.

»Čudno bi bilo, če tega ne bi rekel. Tistemu, ki nič ne ve, je vse čudno,« je rekel Pavel nekako zlobno.

»Neumnež, kakor da bi ne bil nikoli videl drvarjev,« je rekel Peter in je malega prijateljsko potrkal po rami.

»Jaz bi rad videl, ali so to res drvarji,« je pripomnil Miško.

»E, dobro, idi!« mu je rekel Pavel nestrpno. »Utrudil se boš, ko boš plezal na vrh. Žaba mala, vedno hočeš več vedeti, kakor tvoja brata.«

Miško se ni ozrl na to zlobno pripombo, ampak se je podal v smer, od koder je čul sekanje. Ko je dospel na vrh hriba, kaj mislite, kaj je tam našel? Čarobna sekira je sama od sebe sekala ogromno jelko.

»Kako ti je, teta Sekira?« je vprašal Miško vljudno. »Sama si in imaš toliko dela.«

»Toliko let že čakam svojega sina,« je odgovorila sekira.

»Zelo dobro, tukaj sem!« je rekel Miško. Vzel je sekiro, jo je vtaknil v veliko usnjato torbo in se je brž spustil nizdol po pobočju, da bi dohitel brata.

»No, kaj si lepega videl gori?« ga je sprejel zasmehljivo Pavel.

»Videl sem sekiro, ki jo baš potrebujemo,« je odgovoril Miško, pa ni povedal, da je to čarobna sekira.

»Meni se vidi, da ne velja niti toliko kakor tvoj trud,« je kočal Peter.

Nekaj dalje je vodila pot skozi sotesko med dvema ogromnima skalama. Tu so čuli bratje nad seboj, kako je nekdo razbijal po kamenju.

»Kako je neki to videti, ko ljudje razbijajo kamne?« je vprašal Miško zamišljeno.

»Glej ga zopet! Ta mali gospodič ni nikoli slišal, kako žolna s svojim kljunom trka po drevesnem deblu,« je rekel Pavel.

»Res, to ni nič drugega, kot dleto,« je dodal Peter. »Vendar se ne boš radi tega vzpenjal po pečinah. Bolje bi bilo, da malo bolj štediš svoje noge.«

»Nič zato,« je odvrnil Miško. »Baš hočem videti, kaj je tu gori!«

In začel je plezati kvišku. Kaj menite, kaj je videl gori? Dleto? Ne! Našel je čarobno motiko, ki je sama, ne da bi jo kdo držal, odvaljevala kamne in to tako lahko kakor mehko zemljo. Ali naš čudni Miško se ni niti malo začudil.

»Kako ti je, teta Motika? Ali ti ni težko, da tako sama delaš?«

»Že toliko let čakam na svojega sina,« je odgovorila motika.

»Dobro, dobro, saj vidiš, da sem prišel,« je menil Miško. Vzel je motiko, izdrl ročaj in je oboje dal v svojo torbo.

»Kakšne čudovite reči si pač mogel tam gori videti, visoki moj gospodar?« je zbadal Pavel.

»Videl sem, da ni tolklo dleto, ampak motika,« je odgovoril Miško. Ni pa povedal, kaka motika je to bila. Malo naprej so prispeli do bistrrega potočka. Ker jih je žejalo, so se ustavili, da bi se navžili sveže vode.

»Čudim se, da ima v tako majhnem in plitkem potoku prostora toliko vode. Baš rad bi videl, od kod prihaja ta voda.«

»Pa, Bog moj,« je zaklical Pavel jezno. »Ta radovedna mala spaka hoče res vse vedeti. Ali še vedno ne veš, da prihaja voda iz zemlje?«

»Mogoče to tudi vem,« je odgovoril uporno Miško, »ali hotel bi se o tem osebno prepričati.« In brez nadaljnjega razgovora se je napotil ob potočku navzgor, katerega struga je postajala čimdalje ožja in je bila nazadnje tako ozka, da je bila voda podobna tanki niti. Ali je prihajala iz zemlje? Ne, ampak iz orehove lupine.

»Kako ti je, gospod Potoček? Ali ti ni dolgočasno tako samemu potovati?«

»Že toliko let čakam svojega sina,« je odgovoril potoček, prav tako kakor motika in sekira.

»Prav lepo,« je menil Miško, »vidiš me, da sem tu.« Nato je dvignil orehovo lupino, jo je zadelal z mahovjem in jo je spravil v svojo torbo.

»Torej, zdaj veš, od kod prihaja potok?« ga je vprašal Peter.

»Prihaja iz male luknjice.«

»Joj, kako pameten si postal,« se je zasmejal Pavel.

»Videl sem to, kar sem hotel videti, vem to, kar sem hotel vedeti, in sedaj sem popolnoma zadovoljen,« je odgovoril Miško in je umolknil.

III.

Nazadnje so prispeli do carjevega dvora. Tu so videli hrast, kakršnega dotlej še niso bili videli, a na njem je bil pritrjen napis, v katerem je car obljubljal polovico kraljestva in svojo hčer onemu, ki bi podrl hrast in izkopal vodnjak, najsi bo princ ali kmet.

Ker jih je mnogo poskušalo to napraviti, pa vselej brez uspeha, zato je car zagrozil, da bo vsak, ki bi poskusil, pa ne bi imel uspeha, kaznovan tako, da mu bodo porezali ušesa. Da to ni samo gola pretnja, se je videlo iz tega, da je poleg napisa viselo že več parov odrezanih ušes.

Dalje sledi.

Prošnja.

Dva fanta sta se stopla. Ko eden izmed njiju spravi drugega na tla ter ga začne s pestjo nabijati, ga prosi na tleh ležeči Janez, da bi ga pustil, rekoč: »Lepo te prosim, Tomaž, pusti me pri miru! Če me boš ubil, ta bom pa šel tožit, in me boš moral rediti.«

Najdena ura.

Resnik: »Zakaj so te že spet zaprli?«

Uzmovič: »Ker sem županovo uro našel.«

Resnik: »Na, to vendar ni nič hudega.«

Uzmovič: »Veste, pa našel sem uro poprej, nego jo je župan izgubil.«

Tat v večnosti.

Ko so nekega nepoboljšljivega tatu prignali do vislice, so ga vprašali, kaj misli o večnosti? »Nič dobrega,« odgovori tat, »ker ljudje nič ne jemljejo s seboj v večnost blaga, zato ne bom imel kaj krasti.«

Davek od dohodkov.

Sodnik: »Toženi ste, da se brez dela okrog vlačite! Zakaj pa nečete delati?«

Potepuh: »Ker bi moral potem davek od dohodkov plačevati.«

Iz vojaške službe.

Kaplar vpraša vojaka: »Kaj storiš, kadar se ti sanja o našem generalu?«

Vojak: »Spim.«

Kaplar: »Butelj! Ne spati, ampak salutirati moraš!«

Pozor! Pozor!

Za čiščenje presvetega Rešnjega Telesa je izšel nov molitvenik

„Pridite, molimo!“

ki obsega poleg običajnih molitev tudi šest molitvenih ur za skupne molitvene ure. Zelo priročna knjiga stane samo Din 16— z rdečo obrezo in Din 20— z zlato obrezo.

Knjiga se naroča pri

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Podaljšaj si življenje!

Življenje se lahko podaljša, bolezni se lahko prepreči, ozdravi; slabi se lahko okrepijo, hiraajoči učvrstijo, nesrečni osrečijo!

Kaj se pojavi izza vsake bolezni?

Oslablost živcev, potrlost, izguba dobrih prijateljev ali svojih bližnjih, razočaranje, strah pred boleznijo, slab način življenja in mnogo drugih reči,

Zadevolnost

je najboljši zdravnik! So pota, ki te lahko privedejo do dobrega razpoloženja, ožive tvojo čud, te napolnijo z novimi upi in uprav to pot ti pokaže razprava, ki jo dobi vsak, kdor jo zahteva takoj in

popolnoma brezplacno!

V tej mali priročni knjižici je razloženo, kako se lahko v kratkem času in brez zapreke pri delu živci in mišičje ojačijo, kako se dajo utrujenost, slabo razpoloženje, raztresenost, oslabeledost spomina, nerazpoloženje za delo in nešteto drugih pojavov bolezni popraviti in odstraniti. Zahtevajte to razpravo, ona vam bo nudila mnogo prijetnih uric. — Pišite na naslov:

Ernest Pasternack, Berlin SO,
Michaelkirchplatz 13, Abt. 90. 218

Kupim vsako množino domače slivovke: Grad, Dragomelj 4, p. Domžale. 353

Sprejemem pekovskega vajenca v starosti od 15 do 17 let s celo oskrbo v hiši. Prednost imajo fantje z dežele. Ignac Resman, pekovski mojster, Gornja Slov. Bistrica. 357

Prodam lep semenzski oves: A. Jauk, Limbuš pri Mariboru. 355

Prodam dobre ročne žrmlje: Serbec, Gradiška, Pesnica. 350

Stavbišče blizu Ptuja in travnik na prodaj. Naslov v upravi lista. 352

Dekle, 14 let staro, vzame za svojo: Zeletinger Anton, Sv. Jurij v Slov. gor., Malna 61. 351

Krojaškega vajenca sprejme takoj Mat. Klotnik, Sv. Peter pri Mariboru. 361

Kapital. Vloge Ljudske posojilnice v Celju se sprejme v zamenjavo za prima hipoteko na hiši v Ljubljani (centrum) za okrog 200.000 Din ali manj. Dopisi na poštni predal 219 Ljubljana I. 365

SEMEENA

štajerska detelja, lucerna, pesa, travna mešanica in vrtna semena, plombirano, dobite v trgovini 373

FRANJO KLANJŠEK, MARIBOR,
Novi Glavni trg.

Prvovrstni oves za seme in semenski krompir, rani in pozni beli, na prodaj. Rupert Grahornik, posestnik, Na Ranci 43, p. Pesnica. 369

Redka prilika. Dobičkanosno, lepo posestvo z zidanim poslopjem, 34 orali prvovrstne zemlje, stalno vodno močjo, pripravna za brezkonkurenčni mlin in žago, zraven gramoz in pesek, ne se letno 5000 Din, blizu Dravograda, pri državni cesti in tekstilni tovarni v ravnini, se z vso premočnino ugodno proda. Potreben kapital 100.000 Din. Natanko pove Petelinc, Meža pri Dravogradu. 372

Hiša s posestvom se proda po nizki ceni, 5 do 6 oralov zemlje, njive, sadonosnik, vinograd, ob glavni cesti blizu Maribora, pri farni cerkvi in šoli. Naslov pod »Bodočnost« na upravo lista. 379

Emeljarsko društvo za Slovenijo. Vabilo za glavni občni zbor, ki se bo vršil v nedeljo dne 26. t. m., ob pol devetih predpoldne v Roblekovi dvorani v Žalcu po običajnem dnevnem redu. Glasovalno in posvetovalno pravico pa imajo le gg. delegati. Zalec, dne 10. III. 1933. — Društveni odbor. 376

Na prodaj posestvo 6 oralov. Jožef Krajnc, Bučkovci, p. Malaniedelja. 374

Prodaj opravo za špecerijsko trgovino in pult s predali. Dravska ulica 8, Maribor. 381

Cepljeno irsje prodaja Turin v Modražah, pošta Studenice pri Poljčanah. 371

Iščem službo hlapca. Naslov v upravi lista. 362

Dne 30. marca 1933 se bo na prostovoljni javni dražbi dalo v najem posestvo Repičevih otrok v Zagorcih št. 77 pri Sv. Lovrencu v Slov. goricih za tri leta in sicer skupno ali po parcelah. Posebej se da v najem tudi še mlin. Začetek ob pol 9. uri. Pojasnila daje podpisano sodišče, soba št. 17. — Okrajno sodišče v Ptuj, odd. I, dne 16. 3. 1933. 363

Povabilo k 35. rednem občnem zboru »Vzajemne zavarovalnice zoper ogenj na Ljubnem« na dan 25. marca 1933, ob 1. uri popoldne v prostoru ravnatelja. Dnevni red: 1. Odobrenje računskega zaključka za leto 1932. 2. Volitev računskih preglednikov za tekoče leto. 3. Slučajnosti. Ako bi se ob določenem času ne sešlo za sklepčnost zadostno število članov, se vrši isti eno uro pozneje ravnotam in z istim dnevnim redom, ki bo sklepal pri vsakem številu došlih članov. K polnoštevilni udeležbi vljudno vabi odbor. 359

IZ TOVARNE DIREKTNO NA TELO TO JE POCENI, NAJ VSI VEDO!

Zahtevajte takoj veliki ilustrirani cenik

Tovarne oblek

Sternecki

Celje št. 24.

O B L E K E

Iz ševjota 230 Din, meltona 350 Din, kamgar-na 590 Din, fantovske obleke po 40, 65 in 72 D. Kar ne odgovarja, se zamenja ali vrne denar. Cenik zastoj!

Semena vseh vrst

z največjo kaljivostjo, posebno deteljica: štajerska lucerna, krmilna pesa (Mamuth), rudeča, Eggendorfer, rumena zboljšana, krmilno korenje. Semena trav za travnike, vrtove, razne povrtnine, sočivja in cvetlice je sveže došlo in go dobite poceni pri

Josip Skaza, Maribor, Glavni trg (ročovž)
Razprodajalci dobe poseben popust.

Novo došlo!

Spomladansko blago za obleke, kostume in plašče, svilene rute, volna in bombaževina, ter lepa izbira kamgarna za moške obleke po jako nizkih cenah. — Manufakturna in konfekcijska trgovina 326

Anton Macun, Maribor, Gosposka 8-10

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu Gosposke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Naznanilo preselitve!

Zobni atelje
E. G. HOPPE

drž. dipl. dentist.

Od 1. aprila 1933

se nahaja zobni atelje

Celje, Cankarjeva cesta 11,

I. nadstr., desno, nasproti
hotela "Pošta". — Ordinira
od 8.—12. in od 2.—5. ure.

358

Prodaj 10.000 jabolčnih divjakov Ia, po 20
par. Marko Knuplež, Sv. Jakob v Sl. g. 342

Jabolčno drevje izbranih sort ugodno na pro-
daj pri posestniku Bogomir Rezarju v Kres-
nikah št. 6, pošta Štore pri Celju. Za rast
in čisto sorto jamčimo pismeno do 5. leta po
posajenju. 283

Hlapec-konjar dobi stalno službo, biti mora
vojaščine prost, trezen, dobro krščanskega
prepričanja, vaje konjev in dela na polju,
poleg dogovorjene plače vsa oskrba v hiši.
Osebnost ali pismeno se je predstaviti s dose-
danji spričevali do 27. t. m. pri Joža Hra-
stelju, trgovec, Gornja Radgona. 314

Oddam dve hiši, kuhinjo z električno raz-
svetljavo. Horvat, Orehova vas 6, Slivnica
pri Mariboru. 305

Semenski oves, domač, lep, čist, razpošilja v
vsaki množini trdka Ivan Rojnik, Slovenj-
gradec. Zahtevajte ponudbo in vzorec. 312

Vlomske tatvine se dogajajo vsak dan v trgo-
vinah, obratih in privatnih stanovanjih. Da
ste pred vlomilci in tatovi varni, se zava-
rujte pri »Vzajemni zavarovalnici«. Letna
premija nizka. Ponudbe sprejema glavni
zastopnik Franjo Žebot, Maribor, Loška uli-
ca 10. 263

Apneni prah, kakor tudi vsa druga umetna
gnojila, priporoča edina tovarniška zaloga,
veletrgovina H. Andraschitz, Maribor. 238

Cunje, staro železje, mesing, baker, krojaške
suknene odrezke, ovčjo volno kupi: Arbei-
ter, Maribor, Dravska ulica. 21

Semena, sveža in zajamčeno kaljiva, namo-
čeno polenovko, vedno sveže žgano kavo in
drugo špecerijo nudi Josip Jagodič, Celje,
Glavni trg in Gubčeva ulica. 329

Vankurzu Prve južnoštajerske vinarske za-
druge v Celju so na prodaj sodi različne
velikosti. Ponudbe na konkurznega upravi-
telja dr. M. Orožna, odvetnika v Celju. 331

Svilene rute

kakor vso pomladansko blago v največji iz-
biri in še vedno po nizkih cenah Vam nudi

I. PREAC, manufaktura

Maribor

278

Glavni trg 13.

Naznanjam cenj. občinstvu, da sem spopolnil

zalogo krst

(mrtvaških rakev) ter se dobijo vse vrste istih
kakor tudi vse potrebščine po znižani cen! pri

Alojzij Munda

mizarstvo v Mariboru

nasproti Magdalenske cerkve, Taborska 2. 31

Vesele velikenočne praznike!

napravite sam sebi z nakupom **novih oblek:**

za otroke	od Din 70.—
za moške	od Din 220.—
kamgarn obleke Ia	Din 495.—
Hubertusi	Din 320.—
ženske plašče	Din 190.—

Anton Macun, Maribor, Gosposka 8-10

ŽARNICE

in vse druge **električne potrebščine** dobite po
nizkih cenah v domači **elektro-trgovini**

K. Florjančič, Maribor

Glavni trg 23, v novi palači »Bergov dvor«. 106

Ugoden nakup pomladanskega blaga

volneno blago že po 20 Din 1 meter, kakor tu-
di vsakovrstno platno, hlačevino, svilene rob-
ce dobite najceneje v

Trpin-ovem bazarju.

Oglejte si brez obveze pred nakupom.

Klobuki

najnovejši od Din 48.—
naprej

otroški Din 28.—.

Velika izbira
oblek

Jakob Lah

Maribor, Glavni trg 2

181

Pozor!

Pozor!

SEMENA

vsakovrstna, kakor: travna, deteljna, zelen-
jadna in cvetlična, **posebno pa za peso**, nepre-
kosljive kakovosti in kaljivosti, Vam pripo-
roča v nakup staroznana trdka 306

M. Berdajs, Maribor

Ustanovljena 1869 Tel. št. 23-51 (interurban).

Posojilnica v Slov. Bistrici na-
znanja pretužno vest, da se je
njen velezaslužni ustanovitelj in
načelnik

dr. Urban Lemež

advokat,

po trudapolnem, nesebičnem de-
lu za razvoj Posojilnice v Slov.
Bistrici, preselil dne 18. 3. 1933 po
kratki in mukopolni bolezni s to-
lažili sv. vere za umrajoče, v do-
movino večnega miru in pokoja.

Ohranimo mu trajen spomin!

Slov. Bistrica dne 18. 3. 1933.

Načelnstvo, nadzorstvo, uradništvo.

Denar naložite najboljše in najvarnejše pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Gosposka ulica

r. z. z. n. z.

Ulica 10. oktobra

Najugodnejše obresti za vloge in posojila. Stanje hranilnih vlog
nad 62.000.000 dinarjev.

Za varnost hranilnih vlog jamči nad 3.000 članov, večinoma trdnih
kmetov in posestnikov, z vsem svojim premoženjem in nepremičnim premo-
ženjem kar znaša v vrednosti več sto milijonov dinarjev.

Denar lahko vlagate po položnici. Pišite po nje!